

Vaqif Əliyev

Dağlar elə bil ...

Vaqif Əliyev

Dağlar elə bil...

Bakı - 2011

Redaktor: Şahməmməd Dağlaroğlu

Vaqif Əliyev

Dağlar elə bil...

Bakı NAT Co MMC nəşriyyatı, 2011, 156 səhifə

“Dağlar elə bil...” Vaqif Əliyevin ilk kitabıdır. Müəllif kitabı yaşadığı illərin şirin xatirəsi olan lirik şeirləri ilə bərabər satiralarını, qəzəllərini, uşaqlar üçün yazdığı, vətəni, torpağı, qəhrəmanlığı tərənnüm edən yazılarını daxil etmişdir.

İSBN 978-9952-8040-1-6

© Əliyev V.S, 2011

Ön söz

Vaqif Əliyevin müxtəlif formalarda yazılmış şeirləri ilə tanış oldum.

Əlbəttə, müxtəlif forma və janrlarda şeir yazıb özünü tanımaq, üslub yaratmaq çox çətindir.

Mən arzu edərdim ki, Vaqif şeirin bir sahəsində özünü sınısın, gördüklərini, bildiklərini öz müşahidəsinə qatıb ifadə etsin. Məsələn, misranı olduğu kimi deməsəm də: “Sarmaşığı tək mən boynuna dolaşıram yavaş-yavaş” özü poetik fikirdir, bu, artıq yaxşı şeirə dəlalət edir.

**Dikilibsə gözlər gözə,
Yox ehtiyac artıq sözə.
Bu gözlərdən qopan atəş
Ürəklərdə dönər közə...**

Müəllif bu fikirləri şeirə gətirməklə sanki sözün qüdrətini, məhəbbətin gücünü poetik bir tərzdə dilə gətirir.

Vaqifə tanış, doğma yerlər olduğu üçün “Basqal şeirləri”ndə də yaxşı, ürəyə yatan bəndlər və ifadələr var:

**Bəlkə dağların
Lap təpəsindən,
Bir əlçim bulud
Qopub, sürüşüb.
Kənddə qızların,
O gözəllərin
Olub kələğay
Başına düşüb.**

Bax, yaxşı şeir üçün belə müşahidə və ifadələr vacibdir. Bu baxımdan “Ümid” şeiri də uğurlu alınıb:

**Ümid qəlbdə
yanan çıraq,**

**O insana
möhkəm dayaq.
Qaranlıqdan
aydınlığa
Gedən yolda
O, bir mayak...**

“Basqal” şeirlərində tutarlı fikirlər, bəndlər çoxdur.
Həmin bəndlərdən biri:

**Ömrüm-günüm, həm ayım,
Son anda sən harayım.
Qalan ömrü gəlibən,
Mən qoynunda yaşayım.**

Arzulayıram ki, Vaqif həm sözünə, həm də doğma yur-
dun özünə həmişə sadıq olsun.

Hörmətlə:

***Musa Yaqub,
Buynuz kəndi***

Ümüd

Al canımı

Sən Allahın bəlasısan,
Yoxsa şeytan balasısan.
Xumar-xumar baxışınla,
Bu canımı alasısan!

Bir gülüsən sanki yazın,
Nə gözəldir xoş avazın.
Vallah, məni öldürəcək,
Bu gedişlə işvə-nazın!

Nə gecəm var, nə gündüzüm,
Daha yoxdur məndə dözüm!
Tər çiçəyi bu yaşımda
Heç vaxt əlim gəlməz üzüm.

Niyyətini sızdırma, gəl,
Düz yolumdan azdırma, gəl.
Məhəbbətin alovunda
Ürəyimi qızdırma, gəl.

Bu dünyada gözüm toxdur,
Oyunların hələ çoxdur?
Səni görcək oluram lal,
Danışmağa dilim yoxdur.

Girişmərəm müşkül işə,
Hədəf olmam mən gülüşə.
Məcnun kimi dəli edib,
Salma məni dilə-dişə.

Günəş qürbdə bata-batda,
Bəxt ulduzum yata-yatda.
Nə salmışan oda məni,
Ömür başa çata-çatda.

Hansı yolu seçim gedim?
Yüz ölçüm, bir biçib gedim?
Qalıb çarə bir Allaha,
Qonşuluqdan köçüb gedim?

Allah, qoru bu nəfsimi,
O gözələ həvəsimi.
Qurtar məni bu sevdadan,
Al canımı, nəfəsimi!

Həsəratim

İncə dodağında səhər şəhi var,
Şeh qönçə gül üstə qonubmu görən?

O xoş nəfəsində axşam mehi var,
Meh yaz küləyindən qopubmu görən?

Odlu baxışından hey gilə-gilə.
Həsəratim qəlbinə hopubmu görən?

Hünərlərə səsləyirdi

Böyük Vətən müharibəsində döyüşlərdə mərdliklə vuruşmuş 7 dəfə yaralanmış əmim Xatir Əliyevə

Səngərlərdən keçə-keçə,
Döyüşlərdə neçə-neçə
Azğın faşist gülləsinə
O qorxmadan gərdi sinə.

Alovların ağuşunda,
O, ölümlə üz-üzəydi.
O cür güllə yağışında
Sağ qalmaq da möcüzəydi.

Hünərlərə səsləyirdi,
İgidləri ana torpaq.
Yeddi yerdən yara aldı,
O, cəbhələr keçdi ancaq.

Yeddi güllə, yeddi yara,
Hələ yeri qövr eləyir.
Amma mərdlik unudulmur,
Zaman keçir dövr eləyir.

Hərənin də öz səsi var,
Bu gün zəfər nəğməsində.
O vüqarla addımlayır
Veteranlar cərgəsində.

Yetər

Çox gözəldir bu Yetər,
Baxıb nazla yan ötər.
Ətirli bir çiçəkdir,
Sanki gözəl, təzə-tər.

Sinəyə gül düzər o,
Gülüb məni süzər o.
İstəsə bircə anda
Lap canımı üzər o.

Bu qız oxun atıbdır,
Ox hədəfə çatıbdır.
Edib məni o, dəli,
Könlümə çox yatıbdır.

Deyin o qıza bəsdir,
Nazın bu cana qəsddir.
Öldürürsən, tez öldür,
Artıq bu son nəfəsdir.

İndi məndə dözümlə yox,
Söz deməyə sözümlə yox.
İstəmə təkcə onu,
Başqasında gözümlə yox.

Xoşbəxt olar

Bu dünyaya odur baxan gözümüz,
Qurban olar ona hər vaxt özümüz,
Ürəklərdə bu sevginin sonu yox,
Tanrı bizə görməsin heç onu çox.

Yumruq boyda ürəyi var bədənin,
Müqəddəsdir hər qarışı vətənin.
Vətən bizim ayrılmayan canımız,
Bu istəklə hər vaxt qaynar qanımız.

Sinəmizi hər an sipər edərik,
Vətənə biz qurban deyib gedərik.
Xoşbəxt olar bu addımı atanlar,
Şəhidliyin zirvəsinə çatanlar.

Anadır

*İnstitutda oxuduğum illərdə mənə və digər qohumlara
anılıq qayğısı göstərən Nəbat xalaya*

Heç danışmaz özündən,
Doymaq olmur sözündən.
Nur tökülür, elə bil,
O mehriban üzündən.

Özü şirin adı tək,
Çox xeyirxah o mələk.
Hamının qayğısını,
Çəkər, edər o, kömək.

Çox yaxşı ovqatı var,
Nə bişirsə dadı var.
Qohumların içində
Onun başqa adı var.

Hərdən dalıb xəyala,
Düşünürəm, ay xala.
İnanmaram dünyada
Sən tək bir xala ola.

Dilimizdə xaladır,
Xalalar bir yanadır.
Hamıya doğma, əziz,
Xala yox, o, anadır.

Bacılar

Qonşuluqda iki gözəl hürü var,
Onlar əkiz, necə oxşar bacıdır.
Dünya mənim bu başıma olub dar,
Biri şirin, biri dili acıdır.

Qəzəblənib hər sözümdən alışır,
Bacısının əvəzinə danışır.
Heç susmayıb bu sevdaya qarışır,
Biri şəfa, biri cana ağrıdır.

Aman vermir bacısına deyəm söz,
İşarəylə him-cim edib, vuram göz.
Gəl, bu qızın hikkəsinə indi döz,
Biri mələk, biri sanki arıdır.

Söz deyirəm, tez sözümü o kəsir,
Nə demişəm hirsələnibən o əsir.
Niyə məndən xoşu gəlmir, bu nə sirr?
Biri düşmən, biri mənə sarıdır.

Biri bilir, mənim meylim onadır,
Belə getsə, bütün səylər fənadır.
Nə olsun ki, bacısı da sonadır,
Elə bil ki, o, deyingən qarıdır.

Niyə onlar birgə, qoşa, cüt gəzir,
Bacısına o darğadır, ya vəzir?
Tərs baxışı bu qəlbimi çox əzir
Yazıq o kəs bu qız onun yarıdır.

Çox qorxuram sala məni o, şərə,
Kaş, nə ola rast gələ bir nəfərə.
Onu sevib çıxıb gedə o ərə
Aramıza o bir səddir, barıdır.

Rəhmə gələ bu tərslikdən əl çəkə,
Acıqlanıb mənə hirsin nə tökə.
Öz qurduğu bu sədləri tez sökə
Bu vaxt billəm onun insaf varıdır.

Ay qız

Tənha bir guşədə olanda yalqız,
Səni düşünürəm, səni anıram.
İndiki halına inan ki, ay qız,
Vallah, acıyıram, həm də yanıram.

Gözdə bu qədər gözəllik olmaz,
Edibdi bir mələk səni yaradan,
Ətirli çiçəksən elə bil solmaz,
Heyif ki, seçmirsən ağı qaradan.

Gözlərin can alır, dodaq incədir,
Bu qamət, yaraşıq əbədi qalmaz.
Həyatı bilmə sən bir əyləncədir,
Onunla mənasız oynamaq olmaz.

Əhdinə vəfalı olubdur qızlar,
Seviblər, seçiblər yalnız birini.
Həyasın, ismətin qoruyub onlar,
Biliblər oturuşun, həm də yerini.

Gələrsiz bizə

Çiçəktək zərifsən, incədən-incə.
Belə bir qamətlə gələrsən gözə.
İstəsən oxşaram, qoymaram dincə,
Tutaram günlərlə söhbətə-sözə.

Demə ki, nə yaman dəlidir, dəli,
Əl çəkməz yaxamdan, zəlidir, zəli.
Sevmişəm sənintək dilbər gözəli,
Nə yaxşı həyatda gəldik üz-üzə.

Elimin, obamın, ay gözəl qızı,
Qəlbimin əbədi yazısan, yazı.
Olarsan həyatda məndən çox razı,
Elçi göndərirəm bax bu gün sizə.

Bəzən şimşək olub, ildırım çıxar,
Baxışın canımı yandırır yaxar.
Gözlərim arxanca baxar, hey baxar,
Toy olar, tezliklə gələrsən bizə.

Sədaqətin var

- Bacım, Ziyafətdən sənə salam var,
Deyib gülə-gülə söylədi Filyar.
Eşidib bu sözü yaxşıya yozdum,
Sevinib, şadlanıb bəxtiyar oldum.

- Filyar, söyləyim mən bunu biləsən,
Sənə bir dost kimi çox hörmətim var.
İstəməm hər yerdə deyib-güləsən,
Lap çoxdan bacına xoş niyyətim var.

Nə vaxtdır ki, sinəm dolu söziylə,
Eşqə düşmüş bircə baxış göziylə.
Oalarmı danışım onun özüylə,
Artıq buna mənim cəsarətim var.

Kükrəyərəm, çaylar təki daşaram,
İstəsə sədləri bir-bir aşaram.
Ona qovuşaram, yaxınlaşaram,
Bax onda sanaram bir səadətim var.

Görəndə əriyib lap oluram mum,
İstərəm deyim ki, gözlərini yum.
Məndən bir dünyalıq sən məhəbbət um,
Ona ömür boyu sədaqətim var.

Mələk

Əlimdən qələmi yerə qoymuram,
Bu şeiri adına yazıram sənin.
Hüsnünə baxmaqdan, vallah, doymuram,
Əmrinə müntəzir, hazıram sənin.

Sənin məhəbbətin, sənin xilqətin
Adınla necə də düzdür, ay gözəl.
Canımı almağa varsa niyyətin,
Naz ilə gözləri süzdür, ay gözəl.

İstərəm zülfündən atım üzünə,
O, ipək tellərə verib hey sığal,
Baxaraq üzünə, gözüm-gözünə,
Unudum hər şeyi, mən olum bihal.

O ala gözlərin oldu bir çıraq,
Qəlbimə nur saçır yanar məşəltək.
Göylərdən enmisən mənimçün ancaq,
Gözəllər gözəli sanıram Mələk.

Qorxuram, qorxuram toxunum sənə,
Gözümün önündə olasan tez yox.
Bir rəya görünür varlığın mənə,
Sənin varlığına inamsızam çox.

Xatirə

Xatirə var ki,
zaman ötdükcə
illərlə hər vaxt
unudulmayır.

Xatirə var ki,
ömrü bir elə
nədənsə hərdən
uzun olmayır.

Xatirə var ki,
bəzən də belə
qəmli, kədərli,
bir az da acı.

Hərdən insanın
bal təki şirin
bir xatirəyə
olur möhtacı.

Xatirə var ki,
vərəqlədikcə
hey pillə-pillə
ucalır insan.

Belə bir gözəl,
xoş xatirəni
istəyir ansın
elə hər zaman.

Fəqət bilmirəm
bu gəncliyimdən
qalan xatirə
olacaq necə?

Bu gəncliyimdən
qalan xatirə
həyatımda iz
salacaq necə?

Baxışlar

Xəyallarım arxanca çox qaçıbdır,
Baxışların könlümə yol açıbdır.
Elə bil ki, bu bəxtimə orada
Günəş olub, odlu şölə saçıbdır.

Əvvəl-əvvəl oğrun-oğrun baxışdıq,
Sonra da biz qaş-göz ilə danışdıq.
Baxışların istisində, odunda,
Yavaş-yavaş tüstülənib alışdıq.

Hərdən küsüb dodaqların büzülüb,
Elə bu vaxt əlim səndən üzülüb.
Gözlərinin kirpiyindən qəlbimə,
Məhəbbətin damla-damla süzülüb.

Baxışların baxışması yamandır.
Baxışından hər şey mənə əyandır.
Ayrılığa daha bəsdir biz dözdük,
Bir olmağa indi vaxtdır, zamandır.

Borcum

Tez-tez elə olur ki,
Xəyallara dalıranı.
Ötən günə, həm aya
Bəzən nəzər salıram.

Necə də xoşlayıram
Xəyala dalmağı mən.
Sevirəm ki, onunla
Gələcəyi görürəm.

Arxada buraxdığım
Nöqsanları görürəm.
Borcunu vermədiyim
İnsanları görürəm.

İndi mən tələbəyəm,
Bu söz gəlir dilimə.
Lap çoxdur borcum mənim
Vətənimə, elimə.

Bacı

O, evlərdə çiçək olar, saçar ətir.
Şah misradır bacı sözü, varsa sətir.
Dar günündə, çətin anda o qardaşın
Gələr, çatar başı üstə olar çətir.

Bu bacılar qardaşları bir dağ bilər,
Özlərinə arxa bilər, dayaq bilər.
Ömür boyu bu həyatda yaşadığca
Gözlərinə günəş bilər, çıraq bilər.

Qardaş onu səsləyəndə tez hay verər,
Olsa imkan bu ömründən o, pay verər.
Qardaşının düşməninə o hər zaman
Dişi aslan olub ona vay verər.

Məndə vardır bacılara belə inam,
Qardaş üçün o, əriyən bir şamdır, şam.
Qardaşların bacılara hər xoş sözü,
Bu dünyada yaşamağa verər ilham.

Qoy deyim mən bu kəlməni lap yavaşdan,
Həqiqəti nə olar ki, bil bu başdan.
Heç səbəbin anlamıram niyə belə,
"Qardaş" sözü yaranıbdır qardan, daşdan.

Həvəs ver

Elnarə Abdullayeva oxuyarkən

Unuduram bu dünyanı, özümü,
Deyəcəyim son kəlməni, sözümü.
Yaradanın dərgahına uçuram
Bax bu zaman mən yumaraq gözümü.

Nədən indi lap hər şeydən toxam mən?
Yer üzündə elə bil ki, yoxam mən.
Çıxarıban bədənimdən ruhumu
Kainata buraxılmış oxam mən.

Dinlədikcə xəyallara dalıram,
Çox vaxt olur tamam susub qalıram.
Cənnət eldə heyranlıqla bu səsdən,
Vətənimin xoş sorağın alıram.

Bu səs deyil, bir səslənən kamandır
Gitarada, bəlkə, Rəmiş çalandır?
Könülləri fəth eləyən bu səsi
Tez hər kəsi öz sehrinə salandır.

Allah! Ona uzun ömür, nəfəs ver!
Bu yanıqlı, gur səsinə şux səs ver!
İnsanların oxşamağa ruhunu
Bax beləcə tükənməyən həvəs ver!

Bir də belə

Səni gördüm dayandım mən,
Yuxudaydım, oyandım mən.
Niyə axı olmuşam lal
Bu sənsənmi, yoxsa xəyal?

Mənim kimi donub qalma,
Olanları yada salma.
Axtarmıram günah səndə,
Təqsirkaram elə mən də.

Susmaginən, bir az danış,
Sən mənimlə küsmə, barış.
Sığal verib tellərinə,
Nə baxırsan əllərinə?

Sən günəştək bir ulduzsan,
Çox ağıllı qəşəng qızsan.
İstəmirəm dərdi, qəmi,
Mən itirim bir də səni.

Nə olar ki gözümə bax,
Söz deyəndə sözümə bax.
Bir daha biz öcəşməyək,
Bir də belə küsüşməyək.

Pisləri tap, ara

Biz gedirik ömür adlı qatarda,
Bilən yoxdur düşəcəkdir kim harda.
Xoş günlərin sorağında çoxusu,
Ürəklərdən çəkilməyir qubar da.

Bu qatarda məzlumların sayı çox,
Arxasıza arxa olan dayı yox.
Nədəndir bəs az da olsa onların,
Qismətinə ruzi adlı payı yox.

Yatan yatır, deyən yoxdur dur, ayıl.
İgid olub hünər göstər, sən sayıl.
Onsuz da biz yatacayıq əbədi
Amansızdır bu qatarda Əzrayıl.

Can alana bəzən cəllad dedilər,
Əzrayıl da hamıya yad dedilər.
Cırıtdan kimi sakit durma yerində,
Oyaq qalıb onu aldat dedilər.

O, qəflətən tez kəsdirər yanını,
Qurtarmazsan əlindən də canını.
Düşürdürsə düş qatardan ədəblə,
Çəm-xəm edib qaraltma heç qanını.

İnsan deyil Əzrayıla atasan,
Rüşvət ilə onun başın qatasan.
Bu yığdığın haram pulla hey gedib
Əbədi bir xoşbəxtliyə çatasan.

Verən verib Əzrayıla dərşini,
Nə istərsən? İstə ondan tərsini.
Qaçmaq olmaz uzaqlaşib kənara
Əlindədir uzun qıra ərsini.

Nə yaxşı ki, Əzrayıl da belədir,
Hamımıza hər addımda tələdir.
Neçə kərə dağıdardı dünyanı
Adamlar var bu dünyaya cələdir.

Əzrayılı lazımdır ki, söyləsən,
Heç soruşan yoxdur ondan deyəsən.
Bu qatardan düşürdürsən tələsik,
Pisi deyil, yaxşılar niyə sən?

Əsəblər də çəkilibdir lap tara,
Ay əzrayıl, sən pisləri tap, ara!
Nə olar ki, sən yığaraq onları
Cəhənnəmə tez aparasan apara!

Sonra da sən çəkil, dur bir kənarda,
Dincəl bir az, heç vermə də qərar da.
Qoy beləcə sevinərək getsinlər,
İçi dolu yaxşılar da qatarda.

Dəyərmə

İnsan oğlu gərək hər vaxt düşünə
Bu dünyada görəcəyi işi nə?
Hər addımda əməliylə öyünüb,
Heç vurmaya sinəsinə, döşünə.

Biz Allaha həm quluq, həm nökrək,
Gecə-gündüz ona səcdə edərik.
Haqq-ədalət bir gün yerin tapacaq,
Bu ümüdlə yaşayarıq... Görərik.

Eləsi var, Allahına dönükdür,
Məhəbbəti ona qarşı sönükdür.
Qudurğana göstərmir öz gücünü,
Tanrınında səbri yaman böyükdür!

Bu verilən ömür yaman gödəkdir!
Zirvədəyik, elə billik ətəkdir.
Neçə-neçə qayğılar da çiyyində,
Arxada da bir qəm dolu yedəkdir.

Niyə belə çox ağırdır yükümüz,
Axirətdir əvvəl-axır kökümüz.
Əzrailin adı bədnam olubdur,
Bir-birimizə qənimik biz özümüz.

Dünyamız da yaranıbdir dəyirmi,
Düz az gördüm, qalan hər şey ayrımı.
Xoş günündən pis günləri daha çox,
Bu dünyaya heç gəlməyə dəyərmə?

Sevindir məni

Sənin ürəyinə yol açmaq üçün
Mən hardan başlayım, nə edim, gülüm?
Olursan işvəli, bəzən də küskün,
Qəlbinə toxunub nə dedim, gülüm?

Canımı ağrıdır etdiyin hər qəsd,
Nədən yaranıbdır səndə bu həvəs?
Aldığın ləzzətdən olmusan ki, məst,
Sevənə etməz zülm bu qədər heç kəs.

Qəlbinin qapısı bağlı, qıfıllı,
Orda bir kimsənin hələ yox yeri.
At bu dəliliyi, ol sən ağıllı,
Eşqimi özümə qaytarma geri!

Dünyanı bilmirdim belə də gözəl,
Vurulub bu eşqə düşənə qədər.
Arzuya, istəyə olmasan əngəl,
Qəm məndən yan ötüb, uçaraq gedər.

Bu dünya böyükdür, gözəllər də çox,
Onların içindən sevdim tək səni.
Qəlbimdə ikinci kimsəyə yer yox,
Sevgimə "hə" deyib sevindir məni.

Ölü dəniz

Yaşatmaz Ölü dəniz,
Bir dənə gülü, dəniz.
Nədəndir bəs hamıya
Olub doğma, o, əziz?

Hər kəs istər soyuna,
Yavaş girər suyuna.
Cürət etməz bir kimsə
Bu dənizdə oyuna.

Cəlb edir hər çatanı,
Suyunda yox batanı.
Özünü burda suya
Görməzsən sən atanı.

Bu dənizin canı yox,
Suyunda heyvanı yox.
Bax diqqətlə içinə
Bir canlı da hanı? Yox.

Çalxalanmır təknəsi,
Yox dalğası, ləpəsi.
Görünür adda-budda
İçində duz təpəsi.

Rast gəlməzsən üzənə,
Səmasında süzənə.
Damlası düşsə gözə,
Əhsən! – de sən dözənə.

Suyunda var ovsunu,
Yox bitkisi, yosunu.
Səxavətlə günəş də
Ona verir odunu.

Sal buraya yönünü,
Xoş keçirt hər gününü.
Bu dənizdə görərsən
Yüzlərlə sən hürünü.

Onun duzu, gili də,
Şəfa verir lili də.
Adamlarla hər günü,
Keçir ayı, ili də.

Gəlirlər axın-axın
İnsanlar ona yaxın.
Ölü də şəfa verir,
Möcüzəyə siz baxın!

Üz olsun

Baxışına, gözlərinə vuruldum,
Hara döndün, mən də ora buruldum.
Varmı insaf ayaq saxla, dayan bir!
Mən arxanca hey getməkdən yoruldum.

İşıqlısan, ətrafa nur saçırsan,
Ürküb niyə ceyran kimi qaçırsan.
Baxışınla tezcə girib qəlbimə
Bu başıma sonra oyun açırsan?

Bir kimsəylə yoxdu mənim vuruşum,
İstəyirəm qalmaqaldan sovuşum.
Vallah, sənə pislik edən deyiləm,
Olar mı ki, mən adını soruşum?

Sanki sənlə tanışlığım bir ildir,
Bu istəyin bir ötəri meyildir?
Hara qaçsan çıxacaqsan qarşıma
Dünyamız da heç də böyük deyildir.

Bəlkə, sutək hər tərəfə axırsan,
Xoşladığın hər oğlana baxırsan.
Yavaş-yavaş atəşinlə çoxunu
Bax beləcə, yandıraraq, yaxırsan.

Elə isə məqsədinin sirri nə?
Utanaram bax bu zaman yerinə.
Əvvəl-axır rast gələrsən nadana,
İlişərsən bir axmağın birinə.

Arzularam sənin yolun düz olsun,
Sevənlərin istəmirəm yüz olsun.
Bu həyatda olsun sənin qismətin
Saf niyyətli, bir sifətli üz olsun.

Səy etmə

Ciddi-cəhdlə səy etmə ki, qanmazı sən qandırasan,
Olanları bir-bir ona anladasan, andırasan.

O, zülmətdən çıxsın deyə işıqlı bir aydınlığa
Qaranlıqda məşəl olub ürəyini yandırasan.

Çox arayıb düşünmə ki, bəlkə, gələ o düz yola,
Hey çalışıb, çapalayıb özün vurma sağa, sola.
Sən sözünü, öyüdünü söyləginən o şəxslərə,
Adamlıqda payı ola, heyvan deyil, insan ola.

Bir kənardan baxan ola, hey aramsız bu cəhdinə,
Gələr heyfi təmənnasız əməyinə, zəhmətinə.
Ən axırda olarsan sən ondan betər bir zır-qanmaz,
Nə düşmüşən xəstə olan sən canuvun bu qəsdinə.

Qiymət verməz yaxşılığa o, yaxşılıq etməz, sənin
Göstərdiyin əyri deyil, hamar yolla getməz sənin.
Bu minvalla iradını davam etsən zaman-zaman,
Bil zəhmətin hədər gedər, heç hasilə yetməz sənin.

Sən demə

Erməni məmurlardan biri iranlılarla görüşündə demişdir: Biz əmioğluyuq. ANS, "xəbərçi"

Erməniyə arxa oldu, dayaq oldu, həm dayı.
Qollarını çırmalayıb əzdi bizi ağ ayı*.
Qonşuluqda bu ucalan eşitmədiz ah-vayı?
Sən demə ki, erməniylə siz əzəldən qohumsuz,
Aydın oldu, indi bildik, vallah, necə toxumsuz.

Çox arxalı bir donuza istəsək də ox batmaz,
Qana susan bu cəmləşən iblislərə güc çatmaz,
Dost-dostuna dar günündə kömək edər, o atmaz,
Sən demə ki, erməniylə siz əzəldən qohumsuz,
Aydın oldu, indi bildik, vallah, necə toxumsuz.

Erməninin bu torpaqdan alacağı payı yox,
Tükənməyən böhtanların, yalanların sayı çox.
Nankorluqda yer üzündə ikinci bir tayı yox,
Sən demə ki, erməniylə siz əzəldən qohumsuz,
Aydın oldu, indi bildik, vallah, necə toxumsuz.

Yəqin etdik ermənidir sizin vuran qolunuz,
Bizə qarşı ayrılmazdır qisas dolu yolunuz.
Nə deyirik, necə varsız eləcə də olunuz,
Sən demə ki, erməniylə siz əzəldən qohumsuz,
Aydın oldu, indi bildik, vallah, necə toxumsuz.

Müsəlmana qənim olan bir millətlə görüşmək,
Olmaz belə marça-marçla hey aramsız öpüşmək.

Çalışırsız hər biriniz öpüşməklə ötüşmək.
Sən demə ki, erməniylə siz əzəldən qohumsuz,
Aydın oldu, indi bildik, vallah, necə toxumsuz.

Əliyalın insanları qana bələn cəlladla,
Bəs nədəndir yaxınlaşmaq, qucaqlaşmaq bu yadla.
Müsəlmansan, kafirlərə etdin kömək nə adla,
Sən demə ki, erməniylə siz əzəldən qohumsuz,
Aydın oldu, indi bildik, vallah, necə toxumsuz.

Elə bilmə, hər şey belə unudulacaq, qalacaq,
Çox keçməz ki, millətimiz qisasını alacaq.
Canınıza sağalmayan bir vic-vicə salacaq,
Sən demə ki, erməniylə siz əzəldən qohumsuz,
Aydın oldu, indi bildik, vallah, necə toxumsuz.

Ata etməz xata

Öz səhvini düşüb başa,
Möhkəm dəyib başı daşa.
Dost-tanış da uzaqlaşıb,
Ümid qalıb bir qardaşa.

Ata-ana qibləgahdır,
Qazancları birgə ahdır.
Onun üçün nə ediblər?
Yaxınlara bu agahdır.

Ayılıbdır, anlayıbdır,
Öz özünü danlayıbdır.
Dörd uşağın atasına
Qumarbazlıq çox ayıbdır.

Övlada dağ, arxa ata,
Ata etməz günah, xata.
Bu övladlar xoşbəxt olub
Boya-başa gərək çata...

Batmayacaq o günaha,
Düz yol seçib artıq daha.
Övladları gözü öndə
Addımlayır o sabaha.

Öyünmə

Öyünmə at belindəsən
Ən xoşbəxti ilində sən.
Bu bağçanın dərmisən
Çox ətirli gülün də sən.

Öyünmə at belindəsən,
Acı etmə dilin də sən.
Belə getsə itirərsən
Hörmətini elində sən.

İnsanlığı sən uca tut,
Pisliyi də tamam unut.
Allahından səbir dilə
Qəzəbini bacar, tez ud.

Sən güvənmə mala, vara,
Pis günündə elə yara.
Milyonları olan insan
Bir gün o da düşər dara...

Heç olmasın insan harın,
Nə soxmasın gözə varın.
Hər şey gəlib gedə bilər,
İtirməsin bircə arın.

Kədər

Topa buluddur sanki,
başımın üstə kədər.
Beləcə o qaralıb
qalacaq çox, nə qədər?
İndi tək-tək ələnir,
yağışı üst başıma.
İstəmirəm bu yağış
çevrilə göz yaşıma.
Baxıram düz yuxarı
göydəki o buluda,
Elə ki, mən gedirəm,
gəlir arxamca o da.
Mən ayaq saxlayıram,
dayanaraq o durur.
Həyacandan ürəyim
necə şiddətlə vurur!
Bozardıbdır üzünü
aman Allah, necə sərt!
Belə zənn eyləyirəm
verəcək o mənə dərd.
Qorxuram çubuq təki
yağa, islada məni.
Qaçmağı bacarmayım,
tökə üstümə qəmi.

Ümid

Ümid qəlbdə
yanan çıraq.
O, insana
möhkəm dayaq.
Qaranlıqdan
aydınlığa
gedən yolda
o bir mayak.
O çat olmuş
dodağa su.
Pörtülmüş bir
yanağa su.
Susuzluqdan
yanan canı
Heç qoymayar
yanmağa su.
Olsa soyuq,
ən sərt şaxta,
Çox dözülməz
olan vaxtda
Günəş olub,
isidəcək.
Qoymaz qala
baxta-baxta.
Qola qüvvə,
gözə işıq.
Ömrə verər
o, yaraşlıq...

Hələlik biz
bir yerdəyik.
Yox işimiz
heç dolaşır...
Məndən əvvəl
ölüb getmə,
Nə edirsən
bunu etmə.
Sona qədər
birgə olaq.
Gedirsənsə,
mənsiz getmə.

Edək alqış

*Təmiz qəlbli, saf niyyətli zəhmətkeş dostum
Musa Bağırliya*

Yaxşılığı itirməz o,
Pis sonluqla bitirməz o.
Kimə ki o əl tutubdur
Bunu dilə gətirməz o.

Gəlib çatar zamanında,
Olar dostun tez yanında.
Əsirgəməz heç vaxt varın,
Demək verər öz canın da.

Açar dostu ürəyini,
Arzusunu, diləyini.
Zəhmət çəkər, halallıqla
Qazanar o çörəyini.

O, həyatda mərd adamdır,
Riyakara sərt adamdır.
Dost yolunda hər vaxt qəlbi
İşıq saçan, yanan şamdır.

Dost deyəndə o, Musadır,
O dostluqda çox ucadır...
Yaxşılardan qədrin bilək,
Ömür, vallah, çox qısadır.

Yüz il belə yaşa, çalış,
Bütün ili – həm yay, həm qış.
Torpağa da saf toxum səp,
Əməyinə edək alqış.

Eyləmə

Hər yetənə lağ eyləmə,
Hörmət saxla, ağ eyləmə.
Hər gördüyün xırda işi
Böyüdübən dağ eyləmə.

İşləməyə ar eyləmə,
Gördüyünü car eyləmə.
Öz səhvini anlayanı
El içində xar eyləmə.

Eli atıb köç eyləmə,
Sən gücsüzə güc eyləmə.
Minnətli iş görürsənsə,
Əvvəlcədən heç eyləmə.

Harda gəldi qal eyləmə,
Şəkərdən də bal eyləmə.
Ağızında bişir çıxar,
Sözlərini kal eyləmə.

Gözlərini nəm eyləmə,
Kədərlənib qəm eyləmə.
Dərdə görə yüz-yüz vurub
Ayıq başı dəm eyləmə.

Yaramazı baş eyləmə,
Peşman olub kaş eyləmə.
Başqasının bilib sirrin
El-aləmə faş eyləmə.

Nə qədər dözmək olar

Ümid yoxdur ATƏT-ə,
Lənət, belə mürtədə!
Nə qədər dözmək olar
Bu abırsız millətə?!

Olub erməni nankor,
ATƏT-in də gözü kor.
Haqq, ədalət dananın
Görüm olsun gorbagor.

Oyun oynar bu ATƏT,
Bəs deyilmi bu müddət?
Nə vaxt zəfər çalacaq
Yer üzündə ədalət?

Kimə ümid bəsləyək?
Kömək! Deyib səsləyək?
Türkün türkdən savayı
Yoxsa dostu, neyləyək?

ATƏT deyir: - Dözünüz,
Həll ediniz özünüz.
Hər gələndə o sorur
- Nə oldu son sözünüz?

Riyakarsız, riyakar!
İnsanda yaxşıdır ar.

İtinizə desəz: - Sus!
O da olmaz davakar.

ATƏT! Gəlin qərara,
Ya çəkil dur kənara.
Verək biz də yaxşı dərş
Bu yaramaz idbara!

Dözdü bu üz

Elə etmə utana üz,
Çevrilə tez bir yana üz.
Öz səhvini anlayanda
Bir al rəngə boyana üz.

Utanmazda bozarar üz,
Olar onda bir hamar üz.
Hərdən möhkəm vur şapalaq
Bax bu zaman qızarar üz.

Abırsıza göstərmə üz,
Əlaqəni xoşluqla üz.
Bacarmırsan! Elə isə
Bataqlığa onunla üz.

Ha istə ki, görəsən üz,
Ümidini sən bundan üz,
Sevməyirsə o göstərməz
Sənə sevgi, nə gülər üz...

Bir sifətli üzdü bu üz,
Çox misrada sözdü bu üz.
Bu həyatın sərt üzünə
Tab gətirib dözdü bu üz.

Düzün danış

Danışırsan düzün danış,
Nə yadın pis sözün danış.
Öz dərdini başqası yox,
Yaxınuva özün danış.

Evin sirri evdə qalar,
Çıxmaz heç vaxt ordan kənar.
Danışdığın söz-söhbətlər
Bu, səni çox gözdən salar.

Sən qeybətə salma meyil,
Bu kişiylə heç xas deyil.
Nə lazımdır deyingənlik,
İşlə çalış, olma veyil.

Söz deyəndə, düşün danış,
Hırlənibən nə də alış.
Küsəndə də üz saxla ki,
Sonradan da olsun barış.

Qazan

Gəncliyində hörmət qazan,
Müşkül işi eylə asan.
Sən elə bir səhv etmə ki,
Xatırlayıb, sonra usan.

Bir işə ki varsa həvəs,
Nə durmusan? Bir az tələs.
İnamla sən başla işə,
Əvvəlcədən gətirmə nəs.

Arxada yox, sən öndə get,
Bu sürətlə, bu yöndə get.
Başın bəla çəkməsin heç
Şər adamdan sən gəndə get.

"Hirsli başda ağıl olmaz",
Həqiqətdən nağıl olmaz.
Sən hamıya xoş gün dilə,
Müdrək insan paxıl olmaz.

Eylə uzaq hər vaxt şəri,
Çox nəmlənər tez-tez dəri.
Bu üzündə görməsinlər,
Xəcalətdən axan təri.

Kim deyir ki, günaha bat?
Addımını yeyin, düz at.
Çalışıban əməlinlə
Qazan təmiz gözəl bir ad.

Deməsinlər

Bir vermisən, beş istəmə,
Ət istərsən, leş istəmə.
Düşmənin də olsa belə,
Yaxşıları sən pisləmə.

Bəd niyyəti at kənara,
Etmə pislik insanlara.
Bax bununla qazancın nə?
Sən yaxşıca düşün, ara.

Bir kimsəni alçaltma sən,
Hər yetəni aldatma sən.
Birin yazıq, fəqir görüb
Ona səsin ucaltma sən.

Yaxşı işə eylə alqış,
İnsanlara qayna, qarış.
Elə et ki, deməsinlər,
El içində sənə bayquş.

Yar gözlərdə

Dikilibsə gözlər gözə,
Yox ehtiyac artıq sözə.
Bu gözlərdən qopan atəş,
Ürəklərdə dönər közə.

Ürəklər də közə bənddir,
Xumar baxan gözə bənddir.
Həsərətində çox olduğu
Bircə kəlmə sözə bənddir.

Hər mehriban, odlu baxış
Ürəyə tez edər axış.
Əgər sevgi yaranıbsa,
Bu xoşbəxtlik, bu bir naxış.

Bax bu zaman dil lal olar,
Sevənlər də xoşhal olar.
Bu alovdan, bu atəşdən
Üz pörtülər, tez al olar.

Yaraşıqdır yanağa al,
Həm soluna, həm sağa al.
Ürək deyər bu gözəli
Hey əzizlə, qadasın al.

Yar gözlərdə olar mələk,
Sevənlərə yaddır kələk.
Ürəklərdə yaşar arzu,
Büllur tək saf bir dilək.

Baxışların toqquşması,
Ürəklərin tez çaşması.
İki gəncin bir-birinə
Olacaqdır qovuşması.

Necə üzdür

Yüz adamı sıraya düz,
Öyrən bundan neçəsi düz?
Haqq-ədalət zəfər çalar,
Qalib gələr əyriyə düz.

Ömrün olsun istərsən yüz,
Əyri deyil, olasan düz.
Xoş niyyətlə yaşa, çalış
Pis niyəti qəlbindən üz...

Kim ki əyri, işi düzdür
Əyri işi neçə yüzdür.
Beləsinin bilinməyir
Bu sifəti neçə yüzdür.

Fərəh

Od sönəndə külə dönər,
Aylar birgə ilə dönər.
Hər bir insan fərəhindən
Çiçək açar, gülə dönər.

Hansı qəlbdə fərəh vardır
Orda gözəl bir bahardır.
Bilər bu vaxt insan özün
O çox xoşbəxt, bəxtiyardır.

Fərəhdən üz işıq saçar,
Ürəklərdən qəm də qaçar.
Orda gözəl, xoş arzular
Doğularaq ayaq açar.

Bu fərəhdən sevinc daşar,
Qocalar da cavanlaşar.
Nə qədər çox olarsa bol
Hərdən dolub gözlər yaşar.

Ürəklərdə fərəh qalsın,
Bir əbədi yuva salsın.
İnsanlar da yaşayaraq
Əməlindən ilham alsın.

Son qoy

Çox evləri yıxıb qumar,
Pis əməldən tez qaç, qutar.
Düşünmə ki, bir gün gələr
Belə getməz əlin tutar.

Əsəbinə edib təsir,
Bir qocatak əlin əsir.
Arxanca çox deyirlər ki,
- Niyə o, tez əsəbləşir?

Qumarbazlıq, bu bir bəla.
Ona həvəs etmə, bala.
Nəyin varsa itirərsən,
Elə bilmə abır qala!

Sən özünə qıl bir çara,
Ağ gününü etmə qara.
Gör getdiyin bu əyri yol
O aparır səni hara?

Səni tapar çox xəstəlik,
Gec deyildir, bil hələlik.
Cəsarət tap sən özündə
Son qoy buna birdəfəlik.

Dayı canı

Əziz və istəkli dayım Cümşüdə

Hey axtarıb gəz dünyanı
Ona oxşar dayı hanı?
Hər vaxt olub bax beləcə
Düz andımız “Dayı canı”.

And içəndə heç bir zaman
Sözümüzdə olmur yalan.
Axı bizə canı yanan,
Qeydimizə odur qalan.

Çıraq olub gözümüzə,
Adı düşüb dilimizə.
Onu dayaq bilmişik biz
İndiyədək özümüzə.

Nəsihəti, öyüdü bol,
Hamımıza deyib: - düz ol.
İstəyib ki, səhv etməyək.
O göstərib bizə düz yol.

Olmamışıq üzü dönük.
İstəyimiz ona böyük.
Məhəbbəti qəlbimizdə
Bircə an da olmur sönük.

Düşün bir az

Varın qədrin olanda bil,
O əlində qalanda bil.
Ətrafında dost-taşılar
Yığışaraq dolanda bil.

Nə qədər də olsa böyük,
Çay gətirməz hər an kötük.
Lap coşuban daşanda da
Çör-çöp olar çoxt vaxt köpük.

Gətirmədi birdən əlin,
Sonu oldu gəlhagəlin.
Elə et ki, yıxılanda
Arxa dursun sənə elin.

Sağlam ikən qoru canı,
Ol canının sən həyanı.
Belə olsa yatıb xəstə
Çağırılmazsan sən loğmanı.

Bu həyatda coşma, bala.
Sən həddini aşma, bala.
Yıxılanda tez durmağın
Güman etmə asan ola.

Yaltaqlığı etmə peşə,
Heç baş qoşma belə işə.
İstəmə ki, söyüləsən
El içində sən həmişə.

Hər arzuya çatmaq çətin.
Çətinliyə döz, ol mətin.
Yaşayıban bu həyatın
Halallıqla al ləzzətin.

Axtarma sən gündüz balış,
Çətin işə dözüb alış.
Xoşbəxtliyə çatmaq üçün
Zəhmət çəkib hər gün çalış.

Vətəni sev, elə yara,
Aç eşqini söylə yara.
Kədərlənib sən bu qədər
Ürəyini etmə yara.

İnsan üçün budur xata
Yaxşılıqı tez unuda.
Heyvan kimi quduraraq
Çevrilibən təpik ata.

Dərd olana söylənər dərd,
Vüqarını saxlayar mərd.
Vətəninin düşməninə
İgid olar amansız, sərt.

Öz yarından məhəbbət um,
Dostundan da sədaqət um.
Bir nadandan çaşıb hərdən
Nə qanacaq, mərifət um.

Hər kəs yarın tapar gedər.,
İgid atın çapar gedər.
Heç kişi də ailəsini
Qoyub başsız, atar gedər?

Olma nə key, olma avam,
Ol hər zaman adil adam.
Bax beləcə sona qədər
Yaşamağa eylə davam.

Abırsızda olmaz həya,
Abırlı tək gəlməz saya.
Nə özünə, nə özgəyə
İnanma o hörmət qoya.

Sən yükünü eyləmə daş,
Nə yanlış get, nə də ki çaş.
İstəmirsən gözün qorxsun
Aramla get yavaş-yavaş.

Kobudluqdan sınar insan
Nadandırsa o hər zaman.
Bu həyatda beləsindən
Rəhim dilə, nə də aman.

Hər insanda vardır nəfs
Bil hamıda yaşar bu hiss.
Bu dünyada var-dövlətə
Çox o qədər olma həris.

Utancaq oğlan

Birinin sözləri əsasında

Mən qubar eylədim
dərd aldı məni.
Almadı bu qonşu,
yad aldı məni.
Ona hər baxanda
gülümsəyirdi.
Sevirdi o məni,
çox istəyirdi.
Utancaqdır oğlan,
yox onda cürət.
Mənsə, eşitməyə
bir sözə həsrət.
Hər vaxt gözləyirdim
indi deyəcək.
Gözləriylə məni
Öpüb, yeyəcək.
İstərdim arzuma
daha tez çatım.
Nə edim, mən özüm
ona söz atım?
Ümidlə hər günü
bir-bir say ki, say...
Tez ötdü bu illər,
o hələ subay.

Nə yaxşı ki...

Nə yaxşı ki, ayrıldı
tez bir vaxtda yolumuz.
Bir-birindən çəkildi
yanlara əl-qolumuz.
Nə yaxşı ki, getmədik
yanaşı bir qədər də.
Yoxsa olardı qəlbim
həmişə qəm-kədərdə.
Nə olmazdı dünyanın
mənim üçün mənası ,
Olardım ömür boyu
bu həyatdan narazı.
Rastlaşanda onunla
elə bildim mələkdir.
Düşündüm bax beləcə
gözəllikdə o təkdir.
Vuruldu bir baxışdan
könlümə çox yatdı o.
Gecələr yuxuma da
narahatlıq qatdı o.
Sandım onu ətirli
güldür, ya da çiçəkdir.
Sinəsində döyünən
təmiz, pak bir ürəkdir.
Nə yaxşı ki, atmadım
lap sonuncu addımı.
Çıxarardı yadımdan
mənə doğma adımlı.

Nə yaxşı ki, vaxtında
göstərdi sərt üzünü.
Birdən anladı səhvin,
o itirdi özünü.
Ha çalışdı sonradan
gizlədə öz xislətin.
Amma yenidən bir də
aldatmaq məni çətin.
Dilinin altda onun
nə qədər zəhəri var!
Dünyanı bu başıma
bir anda eylədi dar.
Nədən belə hirslənib
bu qız oldu əsəbi?
Aydın olmadı mənə,
yox əsaslı səbəbi.
Dəyən söz ki demədim
axı onun xətrinə.
Danışanda söhbətdə
heç getmədim dərinə.
Mən ki üzr istədim,
olmasam da günahkar.
O da hirsini tökdü
nahaq, haqsız o ki var.
Kirpi kimi necə də
yaman çoxdur tikani.
Hirslənib gözləmədi
nə ədəb, nə ərkanı.
Bu qəlbində qəzəb, kin
onun vardır neçə qat.

Cavabını hər kəsin
verər elə o saat.
Vay o şəxsin halına,
bu qız ola arvadı.
Həyatda çox yaşamaz,
qalar tək bircə adı.
Nə yaxşı ki, ayrıldı
hərə bir başqa səmtə.
Yəqin belə masqalı
rast gəlməyəm sifətə.
Düzünü deyim ki, mən
gözəllik xəstəsiyəm.
İndi bildim Allahın
ən xoşbəxt bəndəsiyəm.

Bir daha mən deməyim

Günahkaram qarşında,
olmusan xəstə, şikəst.
Ürəyimdən çox keçib
hərdən sənə edim qəsd.
Büküb əzim, tullayım
gözlərimdən qırağa.
Sənə görə gəlməyim
nə tənqiddə, qınağa.
Sakitcə nəfəs alım,
bir qədər olum rahat.
Unudaraq hər şeyi,
mən səndən olum azad.
İsətdirdim olasan yox,
həyatına son qoyam.
Bacarmadım özümlə,
əlim gəlmədi qıyam.
Heç bilmirəm edim nə?
Axı mənəm günahkar!
Çoxuna bu həqiqət
bəllidir açıq-aşkar.
Mən əldən düşmüş qoca,
sənsə zəif bir xəstə.
Necə qaldırım səni,
durasan ayaq üstə?
Niyə axı yaratdım
səni bax belə zəif?
Könül şad olsun deyə
söylədim saxta tərif.

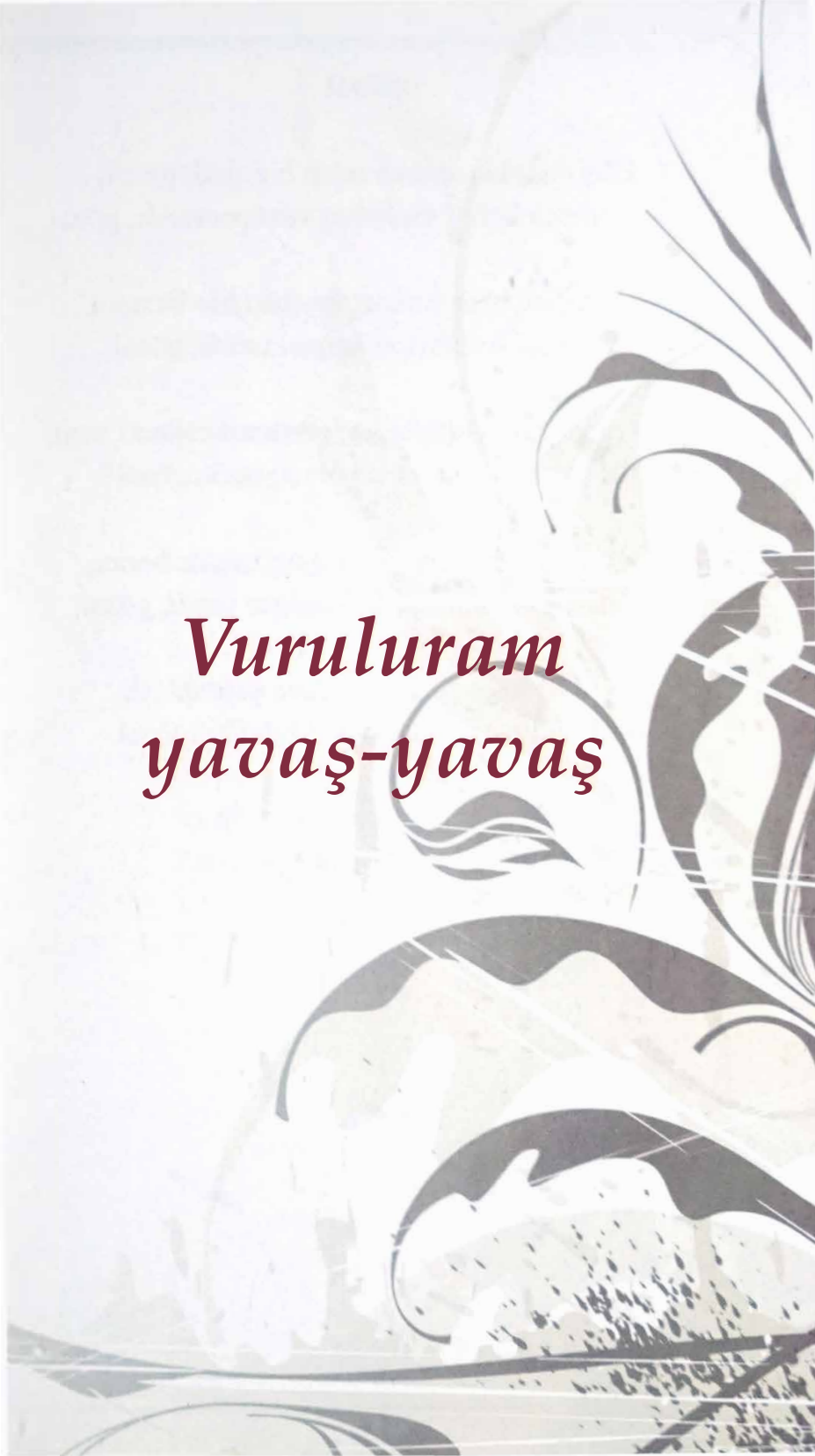
Nə vaxtadək halına
baxıb belə yanacam?
Özümü sənə görə
çox təqsirkar sanacam?
Daha səbrim tükənib,
nə də qalmayıb dözüüm...
Gərək bir çıxış yolu
axtarıb tapam özüm.
Qəlbimi didən mənim
bircə budur azarım.
Sənə görə bir daha
nə utanım, qızarım...
Səni yaşatmaq üçün
qanına qan verim mən,
Ruhuna təmiz qida,
canına can verim mən.
Bir daha heç deməyim
sənə: - xəstə şeirim,
Şairlər sırasında
olsun mənim də yerim.

Elə hey axtarışda...

İstedadlı şair, müğənni, musiqiçi və gözəl ürək sahibi olan Eldar müəllimin “70 il, 70 bahar” kitabını oxuyarkən keçirdiyim hisslər.

Ay qardaş, bəd nəzərə,
gəlməyəsən gözə sən.
Layiqsən ən dəyərli
mükafata, sözə sən.
Allah sənə yar olsun,
pak bəndəsin qorusun.
Bulaq tək sözlər axsın
nə azalsın. qurusun
Oxudum misra-misra
şeyirlərdə hər sözü.
Səndəki söz mülkünə
heyran oldum mən düzü.
Dayanmısan ucada,
əl çatmayan zirvədə.
Öz qarşına qoyduğun
yetirsən hər bir vədə.
Yeni fikir sorağıyla
alışırsan, yanırsan.
Elə hey axtarışda,
susub, nə dayanırsan.
Çox zəhmətlə bal çəkən
bənzəyirsən arıya.
Sənə bu gücü verən
alqış edək Tanrıya!

Bədxahları dünyadan
görüm olsun tamam yox.
Cild-cild kitablar
sən yazasan hələ çox.
Oxuyub əsərini
sevənlərin ola şad,
Millət də fəxr eləsin,
var belə bir istedad!
Şairin hər kəlməsi
süzülüb qəlbdən keçir.
Çoxdur şeirlərində
yeni söz, yeni fikir.
Hikmət dolu sözlərin
ürəklərə nur saçır,
Yolunu azanlara
düz yol, düz cığır açır.

The background is a light cream color with faint, abstract, wavy lines. On the right side, there is a stylized, dark-colored figure that appears to be a person or a creature, possibly a mermaid or a fish, with long, flowing hair or a tail. The figure is partially obscured by the text.

Vuruluram yavaş-yavaş

Gözəl

Huşu başdan aparan nazlı bir qızıdı gözəl,
Uçmağa könül sənə hər vaxt pərvazdı, gözəl.

Duruşun, həm yerişin, qıyğacı hər baxışın,
Ay gözəl, nə edirsən hamısı nazdı, gözəl.

Gündə yüz yol ölürəm, görürəm cənnəti mən,
Bu nazın düşünürsən hələ də azdı, gözəl?

Olsa da indi inan, çox soyuq, şaxta, boran,
Sən olan yerdə hər an sanıram yazdı, gözəl.

Vaqif vəcdə gəlibən yazacaq şeir, qəzəl,
Bu ürəyim nə qədər hələ ki sazdır, gözəl.

Dedilər

Şərəfli bir doğru yol seç dedilər,
Vətən üçün canından keç dedilər.

Ol diqqətli, ehtiyatlı hər zaman,
Üfürübən suyu da iç dedilər.

Götür-qoy et, ara, axtar düzünü,
Çox şeyi də yüz ölç, bir biç dedilər.

İstəyirdim olam daha ağıllı,
Onda mənə hər yerdə bic dedilər.

Hərdən oldu, mən büdrəyib yıxıldım,
Ağız büzüb, arxamca gic dedilər.

Vaqif! Dünya beş günlükdür dedilər,
Təkcə bunu yaman çox gec dedilər.

Azərbaycandan əziz

Bəşər övladına nə olar insandan əziz,
Bu həyatda varmıdır, görəsən, candan əziz.

Huşu başdan aparan, nazlı o can alıcı,
Sevdiyin dilbər olar elə ilk andan əziz.

Düşdüm qürbət bir elə, onda bildim bunu mən,
O canan candan əziz, vətən də ondan əziz.

Uçmağa yox qanadım, sevinib şadlanıram,
Vətənin xoş sorağı gəlir hər yandan əziz.

Vaqif ölübən getsə, cənnətə düşsə belə,
Heç vaxt bilməz oranı Azərbaycandan əziz.

Sən özgəsən

Gözlərimə görünmə heç, artıq mənə sən özgəsən,
Günəş kimi parlaq deyil, qatı zülmət bir gecəsən.

Sənin mənə, mənim sənə bu sevgimiz əbədiydi,
İnanmazdım bir gün gələr, bu sevdadan tez keçəsən.

İlk öncədən sevgi dolu oyunları sən başladın,
Amma indi olanları etdin bərbad tam heçə sən.

Görüşlərdə heç bir zaman ürəyinə toxunmazdım,
Nişanlandın başqasına bu tezliklə gör necə sən.

Vaqif sənin hər sözünə uşaq kimi inanırdı,
Düşünməzdi onu atıb bir ayrısın sən seçəsən.

Razı ol

Səni hey görmək üçün çıxıram pişvazına,
Dözürəm mən hələ ki, tab gətirib hər nazına.

Naşükür olmamışam bu həyatda, ay gözəl,
Qismətimə verilən çox şeyin lap azına.

Qol açıb oynayıram nə edim? İstəmədən,
Çaldığın hər oyunun ritminə, havasına.

Gəl məni sən bu qədər susaraq üzməginən,
Qulaq as ürəyinin səsinə, avazına.

Ya razı ol, ver qərar, ya “yox” de, al canımı,
Öldürübən məni sən Vaqifin gəl yasına.

Vuruluram yavaş-yavaş

Ay qonşu qız, artıq sənə vuruluram yavaş-yavaş,
Vurulduqca saflaşıram, duruluram yavaş-yavaş.

Səhər-səhər pəncərəyə intizarla, çox baxıram,
Hər gördükcə sənə heyran, mən oluram yavaş-yavaş.

Pəncərədən günəş tək boylananda mənə sarı,
Saf hisslərlə, duyğularla mən doluram yavaş-yavaş.

Hərdən olur bir neçə gün görməyirəm o, üzünü,
Bax bu zaman çiçək tək mən soluram yavaş-yavaş.

Artıq indi hiss edirəm, olub sənə bir sarmaşıq,
Məhəbbətlə sarılıram, buruluram yavaş-yavaş.

Ürək deyir: – Vaqif, sevin, sən özünü çox xoşbəxt san,
O gözəli nəhayət ki, eylədin ram yavaş-yavaş.

Tuş gəlmişəm sehrinə

Bir gözəlin gözlərinin tuş gəlmişəm sehrinə,
Məst olmuşam baxışında atəşinə mehrinə.

Nazla süzüb əl-qolumu bağlayaraq etdi qul,
Heyran oldum gözlərdəki bu qüvvənin sirrinə.

Gülümsəyib huşumu da bu başımdan çıxartdı,
Nə olar ki, o əqlimi gəlib qoya yerinə.

Çox səy etdim, istədim ki, mən özümə gələm tez,
Nəticəsi hələ yoxdur, çalışsam da xeyri nə.

Gözlərimi o gözlərdən yan qaçıra bilmirəm,
Arzularam yaxınlaşam bu qəlbimin pirinə.

Bir eyibsiz gözəl kimi tanıyıram onu mən,
Nə yaxşı ki, ürcah oldum belə dili şirinə.

Nə durmusan? Sən ki tapdın axtardığın gözəli,
Yoxsa sonra ilişərsən başqasının girinə.

Vaqif, söylə öz eşqini qarşıdakı dilbərə,
Əvvəl-axır ürəyini verməlisən birinə.

Gərək hər gün diləm mən

İstəyirəm xoş günündə şadlanaraq güləm mən,
Qoynunda qalan ömrü yaşayaraq öləm mən.

Kədərimi, qəmlərimi tək özümə saxlayıb,
Sevincimi bircə sənə bölüşəm mən, böləm mən.

Vətən, vallah, səndən ötrü hər döyüşə hazıram.
Buna mənim gücüm çatır, nə xəstəyəm, şiləm mən.

Hünərimi göstərərəm lazımdırsa düşməne,
Elə sanma qocalmışam, odu sönmüş küləm mən.

İstəyirəm hər an sənə xain baxan düşmənin
Bir ox olub gözlərini kor edibən dələm mən.

Həm Məkkəmsəm, həm Kəbəmsən ömür boyu mənə sən,
Nə vaxtdır ki, çalışıram ziyarətə gələm mən.

Vaqif, inan! Cinayətkar bəlasını çəkəcək,
Tez görməkçün bir Allahdan gərək hər gün diləm mən.

*diləm – diləmək

İstəməm

İstəməm mən sayılım, sayəndə sayə gəlim,
Lal olum, bir qul olum, sənə mən dayə gəlim.

Bu canımdan da əziz səni bilsəm də belə,
Nə üçün mən yanına günə, ya aya gəlim?

Elə hey yerli-yersiz səsləyəsən ucadan,
Yüyürüb birnəfəsə, tələsik hayə gəlim.

Nə günah eyləmişəm, sahib olum sənə mən,
Bir bəlasan başıma, niyə bəlaya gəlim.

Özündən çox o qədər razı olma elə sən,
Daha bir də görməzsən öpüşə payə gəlim.

Heç güman eyləmə ki, belə bir gün olacaq,
Şad olub çağırışına yenə saraya gəlim.

Belə olsan sonadək Tanrıdan yox diləyim,
Görməyə səni bir də fani dünyaya gəlim.

İstərəm kimsəyə yox, dərdimi söyləməyə
Sübh səhərdən duraraq bir axan çayə gəlim.

Vaqif, bəlkə, o gözəl səhvini anlayacaq,
Bunun üçün Allaha, hər gün duaya gəlim.

Günü cənnətdə keçir

Günü cənnətdə keçir şeytanın hey həmişə,
Təəccüb etməyəsən necə də sən bu işə.

Axı cənnətdə onun yeri heç olmamalı,
Nə əcəb nail olub içəri o girişə?

Adəm ilə Həvvanı şeytan aldatdı nə tez,
Heç əməl etmədilər deyilən bildirişə.

Nə qədər ki cənnətdə dəli şeytan olacaq,
Getmərəm mən oraya, lağa qoya, irişə

Hər yan şeytanla dolu, onlara çarə nədir?
Düşünüb məhv edəsən hamısını bir gedişə.

Heyran-heyran baxasan cənnətə, məst olsan,
Şeytandan uzaq ol, almanı vurma dişə.

İnsanlar tez qızışıb bir-biriylə tutaşır,
Görmüsənmi şeytanlar vuruşa, ya didişə.

Sən şeytana inanıb heç vaxt yalvarmaginən
Əmələndən çəkilə o, şirin dilə bişə.

Şeytanın olmamasın hamı çox arzulayır,
Tanrı razı olarmı belə bir göstərişə.

Vaqif hər an deyəcək şeytanın bəd əməlin,
Odda, alovda yansa, lap çəkilsə də şişə.

Fərənin rədd cavabı

Fərənin rədd cavabı

O gəlibdir bu rəyə,
Vrulubdur fərəyə.
Girəvə axtarırdı
Öz eşqini deməyə.

Tədbir tökdü bir neçə,
Çox düşünüb bu beçə.
Çalışsa da hər dəfə
Səyi çıxırdı heçə.

Cana doyub axırı,
Başın tutub yuxarı
Getdi qanad çalaraq
Çil fərəyə o sarı.

Özünü səhmanladı,
Çil fərəni yanladı.
Cır səsiylə ucadan
Xoruz-beçə banladı.

Dedi: - Ay canım mənim,
Ürəyim, qanım mənim.
Gözümsən, qanadımsan,
Sənsən həyanım mənim.

Canıma and içirəm,
Mən hər şeydən keçirəm.
Fərələrin içində
Təkcə səni seçirəm.

Verək ələ baş-başa,
Gəl yaşayaq biz qoşa.
Günləri verməyək heç,
Hədər yerə, nə boşa...

- Ay başı boş, avara,
Get özünə tay ara.
Düşmə ayaqlarıma
Sən yalvara-yalvara.

Ay lüt oğlu, lüt beçə,
Ağıldan da küt beçə.
Adicə bir hinin yox,
Saxlarsan məni necə.

Hirsindən əsə-əsə,
Söylədi birnəfəsə:
- İndi rədd ol! Get burdan,
Görməsin səni kimsə.

Deyib sözün bitirdi,
Beçə özün itirdi.
Bu sözlər onun üçün
Ölümdən də betərdi.

Fərənin rədd cavabı,
Beçəyə sərt cavabı.
Yamandan da lap yaman,
Çox oldu dərd cavabı.

İtə yaraşır

Toplandılar, doldular,
Bir yerə cəm oldular.
Çöldə, düzdə nə ki var,
Bu dünyada heyvanlar.
Şir qalxıban təpəyə,
Başladı söz deməyə:
- Bu gün sizi yığmışam,
Qarşınıza çıxmışam,
Bildirmək istəyirəm,
Bir şeyi pisləyirəm.
Çöldə, düzdə, ormanda,
Yerli, yersiz hər yanda
Sinənizə döyürsüz,
Özünüzü öyürsüz.
Aranızda biri var,
Dosta sadıq, vəfadar.
O, köpəkdir, tazıdır,
Hamı ondan razıdır.
Əməlinə doğrudur,
Nə də ki o oğrudur.
Hürməz heç boş-boşuna,
Tərif gəlməz xoşuna.
Sür-sümük yeyər xeyli,
Ətə olsa da meyli.
Onda vardır cəsarət,
Etməz dostu xəyanət.
Pis əməldən uzaqdır,

O qorxmazdır, qoçaqdır.
Böyüyə arxalanmaq,
Öyünüb lovğalanmaq
Yalnız itə yaraşır!
Yalnız itə yaraşır!
Şir sözünü bitirdi.
Qurd özünü itirdi,
Çox oldu o yaman pərt.
Belə qərar, belə şərt
Gözləmirdi, əsla, heç.
Ayıldı bir qədər gec.
Qurd bir ağız uladı.
İt quyruğun buladı.
Yeridi dizin-dizin,
O, şirdən aldı izin,
Öpdü onun əlindən.
Heyvanlar yerbəyerdən
Şirə alqış etdilər,
Dağılışıb getdilər.

Donjuan

Gözün açar, oyanar
Sübh səhərdən arılar.
Neçə gülü-çiçəyi
Qucaqlayar, sarılar.

Çox həvəslə, sevinclə
Dodağından öpərlər.
Sonra da saymazyana
Uçaraq yan ötərlər.

- Nə olsun ki arılar,
Çalışıb bal yeyirlər.
Böcəklər arxasınca:
- Donjuandır, - deyirlər.

Fəxri ad

Elə bilirdi,
gözəl səsi var.
Qarğa hər yerdə
edirdi qar-qar.

O buna əsla
etməyirdi şəkk.
Birinci odur,
ikinci eşşək.

Bu qarğanın da
“səsindən” aman!
O çox özünü
öyür hey yaman.

Deyir: - tək mənəm
dahi, istedad.
Mənə də fəxri
verilsin bir ad.

Alar mükafat

Özünü atdan da üstün sanardı,
Bu rəydə olmaqdan nə usanardı.
Tozluqda ağnayıb anqırırdı bərk,
Eşşək olduğunu etmirdi o dərk.

Palanı bəyənmiş, istərdi yəhər,
Gəl onu başa sal görüm nə təhər?!
Fikrindən daşınsın, olsun o razı,
Tez kəssin səsinə, yumsun ağzı...

Heyvanların şahı o cəsur aslan
Verirdi hər yana belə bir elan.
Eşşəyi qandıran alar mükafat,
Deyildir bu yalan, nə də zarafat.

Höcət
adam

Höcət adam

Yox həyası, nə də arı,
Atar böhtan höcət adam.
Nə dostu var, nə də yarı,
Olmaz həyan höcət adam.

Özü arıq boyu bəstə,
Səbirsizdir, həm də xəstə.
Çox axtarar hər bir kəsdə,
Eyib, nöqsan höcət adam.

Çoxlarına o, ilişər.
Kinayəylə hey irişər.
Kəsər sözün tez girişər,
Verməz aman höcət adam.

O, qaraya deməz qara,
Bu millətə olub yara.
Abırsızdır düşməz dara,
Olub şeytan höcət adam.

O hər şeydə özün öyər,
Sinəsinə o, çox döyər.
Arxasınca hamı söyər,
Bəsdir yalan, höcət adam.

Adamlar da hələ dözü, r
Ürəklərin belə üzür.
Yalanları qoşur-düzür,
Utanmadan höcət adam.

Bir elan da bəlkə yazım.
O varsa it nə lazım?
Mən yolumu niyə azım,
Deyim dayan, höcət adam.

Qarınqulu

Məclislərdə ətrafını unudur,
Elə bil ki, həyatının sonudur.
Çırmalayıb qollarını tələsik,
Hər nə olsa çeynəmədən o udur.

Heç fərqi yox onun atla, inəklə,
Doymaq bilmir bu bolluca yeməklə.
Bir oturma heyvan kimi aramsız,
O, fəxr edir yediklərin deməklə.

Artıq olub bu qarının o qulu,
Fərqi yoxdur olsun quru, ya sulu.
Əl qoymağa yer olmasın istəməz.
Olsun süfrə lap hər şeydən dop-dolu.

Harda olsa yemək-içmək başdadır,
Nə yeyirsə onun gözü aşdadır.
Zalım oğlu elə bil ki, iy bilir,
Səhər-səhər dostları ilə xaş dadır.

Hələ ki, o yaşlı deyil cavandır,
Çox şeylərdən xəbərsizdir, nadandır.
Hər nə gördü mədəsinə ötürür,
Fərqi yoxdur, ya yağlıdır, yavandır.

Bu nəfsini saxlasana sən barı,
Bu çəkini azaltsana tən yarı.
Yaxşı düşün, gec deyildir bil, anla.
Baş qarından yuxarıdır, yuxarı.

Özündən razı

O hamıdan uca tutur özünü,
Tənqid olsa bərk turşudar üzünü.
Dürüst bir şey eşitməzsən onlardan,
Əgər yığsan beləsinin yüzünü.

Sol əlini tez-tez qoyar belinə,
Sağ əliylə sığal verər telinə.
Pencəyini hərdən atıb çiyinə,
Danışdıqca hey güc verər dilinə.

Olanları, həqiqəti o danar.
Çox özünü lap ağıllı o sanar,
Addım başı qulaqları səsdədir,
Tərif üçün alışıban o yanar.

Təkəbbürlü, o ədalı bir adam,
Onu belə yaradıbdır Yaradan.
Dil boğaza bir an belə qoymayır,
O gop edir, danışır gör haradan.

Elmlərdən xəbərsizdir, dayazdır,
Nə bilirsə, bildikləri lap azdır.
Özün tərif eləyəndir elə hey,
Dindirməyin, köklənməmiş o sazdır.

Söyləyirlər: sən əl saxla, dayan bir,
Bu qozbeli düzəldəcək tək qəbir.
Beləsiylə rastlaşırıq biz hər gün,
Allah versin hamımıza çox səbir.

Fatı

Azərbaycan xalq nağılı əsasında

Bir kişinin var deyingən, çox həyasız arvadı,
Sağalmayan bir yaradır, bir bələdir bu Fatı.
Uşaqlar da qorxub qaçar eşidəndə bu adı.
Kişisi də lap ilk gündən buraxıbdır ipini,
Axtarsan da heç tapmazsan onun oxşar tipini.

Yazıq kişi səhərdən işə gedib əlləşir,
Fatı isə evdə, çöldə hər gün salır hay-həşir.
İstəmədən tanış-biliş tez-tez onla üzləşir,
Kişisi də lap ilk gündən buraxıbdır ipini,
Axtarsan da heç tapmazsan onun oxşar tipini.

Bu Fatını görən deyir, zəhərli bir ilandır,
Gözün yumub kal sözüylə ürəkləri çalandır.
Söylədiyi hər kəlməsi quru böhtan, yalandır,
Kişisi də lap ilk gündən buraxıbdır ipini,
Axtarsan da heç tapmazsan onun oxşar tipini.

Söyləyəcək hədə, hədyan lap kəssən də ətini,
Ölənədək ər görəcək bu əzabı, çətini.
Deyən yoxdur: - Bəsdir hürdü! Susdursana itini,
Kişisi də lap ilk gündən buraxıbdır ipini,
Axtarsan da heç tapmazsan onun oxşar tipini.

Danıdıqca ağzı onun köpüklənər, hey daşar,
Heç səd bilməz, bu sədləri utanmadan o aşar.
Beləsiylə hansı kişi ömür sürüb bir yaşar?

Kişisi də lap ilk gündən buraxıbdır ipini,
Axtarsan da heç tapmazsan onun oxşar tipini.

Neçə kərə arzusuna yuxularda o çatır,
Ər Fatını itələyib, tez quyuya o atır.
Yuxusunda yuxularda rahat olub o yatır,
Kişisi də lap ilk gündən buraxıbdır ipini,
Axtarsan da heç tapmazsan onun oxşar tipini.

Yaxşı olar görməyəsiz hirslənəndə Fatını,
Bir sözüylə çoxlarının yandırar yüz qatını.
Hələ ki, o, bu meydanda oynadır öz atını,
Kişisi də lap ilk gündən buraxıbdır ipini,
Axtarsan da heç tapmazsan onun oxşar tipini.

Meysiz keçən, ötən hər gün

Çox həvəslə qurtum-qurtum, bəzən də yüz-yüz vururam,
Yapışırım divarlardan ayaq üstə düz dururam.
Unuduram lap özümü, bir tamaşa mən qururam,
İyindən də məst oluram, elə bil ki, o güləbdir
Meysiz keçən, ötən hər gün çox dözülməz bir əzabdır.

Yeriyəndə yığılıram, mən oluram çox vaxt bihuş.
Hərdən olur, tənə edib deyirlər ki: - ay başiboş,
Sağlam idin, sən nə üçün bu canıvu etdin naxoş?
Ağrıtmayın siz başımı, bu nə sual, nə cavabdır,
Meysiz keçən, ötən hər gün çox dözülməz bir əzabdır.

Olsa araq, ya da şərab birnəfəsə hey içəram,
Dayanmadan butulkanı təkbaşına lap çəkəram.
Bu canıma dərmanı yox, çarə onu mən seçəram,
Şərabların pisi yoxdur, ən ucuzu mənə bəbdir,
Meysiz keçən, ötən hər gün çox dözülməz bir əzabdır.

Nə olsun ki, param yoxdur, mən çıxmışam vardan-yoxdan,
Arvad-uşaq atıb məni, çıxıb gedib tamam, çoxdan,
Onlardan heç xəbərim yox, nə acından, nə toxundan,
Düşünməyə halım yoxdur, bu canım da lap xarəbdir,
Meysiz keçən, ötən hər gün çox dözülməz bir əzabdır.

O cin deyil, şeytan deyil, siz gəlməyin mənə kələk,
O bir gözəl butulkanın içərisinə girmiş mələk,
Onsuz mənə yoxdur həyat, o bir həyat, o bir dilək,
Tək sevdiyim varsa mənim, o araqdır, ya şərabdır,
Meysiz keçən, ötən hər gün çox dözülməz bir əzabdır.

Qohum-qardaş, yaxın dostlar qaçıb məndən nədən, hara?
Səxavətli insanları axtarıram ara-ara.
Onlar gəlsin bir insafa, etsin kömək, versin para,
Yalvarıram bir iş görün, olun yardım, bu savabdır,
Meysiz keçən, ötən hər gün çox dözülməz bir əzabdır.

Evlən, bala, evlən

Nə qədər ki, canım sazdır,
Çox sərt qışda sənə yazdır.
Heç düşünmə varım azdır,
Bax sözümə, bala, evlən,
Qalma dostdan dala, evlən.

Sənə dayaq lazım, arxa.
Seç qayınata, söykən dağa,
Get irəli, get qabağa.
Bax sözümə, bala, evlən,
Qalma dostdan dala, evlən.

Nə lazım qız gözəl olsun,
Nə olar O keçəl olsun,
Varlanmağa təməl olsun,
Bax sözümə, bala, evlən,
Qalma dostdan dala, evlən.

Bir-bir sənə yad eylərəm,
Varlı qızı ad eylərəm.
Hey deyərəm, dad eylərəm,
Bax sözümə, bala, evlən,
Qalma dostdan dala, evlən.

Canım qurban bu boyuna,
Mən hazıram hər oyuna.
Pul yığılar çox toyuna,
Bax sözümə, bala, evlən,
Qalma dostdan dala, evlən.

Mən deyirəm lap əzəldən,
Əl çək, bala, o gözəldən.
Bu varlı qız çıxar əldən,
Bax sözümə, bala, evlən,
Qalma dostdan dala, evlən.

Ay "bərəkallah"

*Ermənilər Qarabağda eşşək yarışı keçirir**ANS – "Xəbərçi"*

Çırmalanıbdır dizə, - ermənilər.
 Birgə çıxıbdır düzə, - ermənilər.
 Gör nə həvəslə qoşulub yarışa
 Ay "bərəkallah" sizə, - ermənilər.

İstər özün çox sığalar eşşəyə,
 Noxta salıbdır dığalar eşşəyə.
 Bəsdir əzazil, qaniçən oldular,
 İndi də qəhmar çıxalar eşşəyə.

Üstə qoyulub ulağın tər palan,
 Bu tədbirdə var oynayan, var çalan.
 Çoxları gəlib qatılıb yarışa,
 Burda yığılıb dığalar lap kalan.

Salıblar onlar mehrini ulağa,
 Əyilərək nə deyirlər qulağa.
 Hey tumar çəkir dığalar eşşəyə,
 Başlayırlar bir-biriylə lağ-lağa.

Bir eşşəklə bir erməni cüt, qoşa!
 Başladılar bu yarışa...hoş-hoşa!
 Təkcə bunu hər birisi istəyir
 Qalib oluban gələlər çox xoşa.

Yıxılan Aşot kənara sürüşür,
Burda yaman hər yer toza bürünür.
Bu dünyada yox beləcə bir yarış,
Çox məzəli bir tamaşa görünür.

Ermənilər gör necə də şadlanır,
Üstlərinə bir-birinin atlanır.
Axtarıban əcəb tayını tapdılar,
Onlara məxsus bu yarış adlanır.

Yarasa

İstəkdə təkdir

Əlçatmaz zirvə,
dağın təpəsi.
Övlad bir qozdur,
nəvə ləpəsi.

Bax bu nə sirdir
düşün, araşdır.
Dünyada nəvə
hamıdan başdır.

O baldan şirin,
istəkdə təkdir.
Oğlanlar qoçaq,
qızlar mələkdir.

İlanlar

Bu ilanlar, ilanlar,
Dünyada çoxdur onlar.
Yuvasına düz girər,
Sürünəndə qıvrılar.

Ondan qorxub insanlar,
Uzaqlaşar, yan qaçar.
Tapdasan quyruğunu,
Tez atılıb o sancar.

Ondan kənar durun siz,
Hirslənəndə yamandır.
Çalsa əgər birini,
Yaşamaq nagümandır.

Acı, sarı zəhəri
Nə olsun ki, dərmandır.
Dişləsə o birini,
Ölümünə fərmandır.

Atalar yaxşı deyib,
Bilirsiz bunu əlbət.
“İlanın ağına da,
Qarasına da lənət”.

Arılar

Hər çiçəkdən bir zərrə
Özünə şirə çəkər.
Bu zərrələr toplanar,
Qalaraq olar şəkər.

Çalışırlar arılar
Yazda, yayda, payızda.
Yığdıqları məhsulu,
Gətirərlər ağızda.

Qayıdarlar pətəyə
Şirin, şəkər şərbətlə.
Bunu əldə edərlər
Min bir ağır zəhmətlə.

Hər mövsümün sonunda
Çoxlu-çoxlu olar bal.
İstəsən elə sən də,
Ye! Bundan çox ləzzət al.

Eşşək

Yemini çox eyləyib,
Saxlamaq olmaz harın,
Arpasını üyüdüb,
Etməyəsən lap narın.

Səhərdən axşamadək,
İstəsən işləyər o.
Arpası çox olanda
Qudurar, dişləyər o.

Qoşa təpik ataraq
Çox həvəslə oynayar.
Tozlu bir yer görəndə
Yıxılaraq ağnayar.

Elə ki yüksüz oldu,
Yaxınlaşar tayına.
Eşidəndə anqırıq,
Tez hay verər hayına.

Yaxşı olar eşşəyi
İşlədəsən hər gün çox.
Yemini bol edəsən,
O da ola razı, tox.

Yarasa

Qəribədir
gecə quşu
yarasa,
Gündüz yatar,
gecə uçar
harasa.

Elə bilər
o hər yanda
izlənir,
Buna görə
gündüz oldu
gizlənir.

Ətrafını
hiss edir o,
duyur o.

Rahat olub
xəlvət yerdə
uyur o.

Onun görəni
bu dünyanı
gözü yox,

Amma bunu
hamı bilir
özü yox.

Canavar

Hücum çəkər,
Çox vaxt qəflət.
O, sürüyə
Girər xəlvət.
Qoyunları
Bir-bir tutar,
Parçalayar
Boğar atar.
İstəyinə
O, tez çatar.
İt hürəndə,
Qaçar, qutar.
Yeyibdir çox,
Toxdur özü.
Amma nədən
Acdır gözü.
Bir parça ət
Bəsdir ona,
İstəyir ki,
Çatsın sona,
Nə qədər var,
Qoyun-quzu,
Olsun qida,
Olsun ruzu.

Balıq

Maraqlıyam doğrusu,
Bədəni xal-xalam mən.
Ağız dolu sudu, su,
Səsim çıxmır, lalam mən.

Qanadım var quş kimi,
Yaramır bu, uçmağa.
Ayağım yox əzəldən
Yoxdur imkan qaçmağa.

Quyruğumu yelləyib,
Qanadımla üzürəm.
Sanki, səmadayam mən,
Dəryalarda süzürəm.

Oylağım bu saf sular,
Çaylar, göllər, dənizdir.
Ətim insanlar üçün
Çox qiymətli, ləzizdir.

At çapan qız

Suadanın atası,
Bir oyuncaq at aldı.
O, çox buna şad oldu,
Səs-küyü evə doldu.
Yaxınlaşıb Suada,
Mindı oyuncaq ata.
Atını hey “çapdı” o,
Bir rahatlıq tapdı o.
Yorulub əldən düşdü,
Atdan yerə sürüşdü.
Başını yerə atdı,
Lap yaxşıca o yatdı.
Mehrini ata salmış,
Ondan çox razı qalmış.
At “çapırdı” o hər gün,
Unutmuşdur būs-bütün.
Ətrafında nələr var,
Tez-tez ona qohumlar,
Dedilər: - at “çapan” qız,
At üstündə yatan qız.

Qoyun

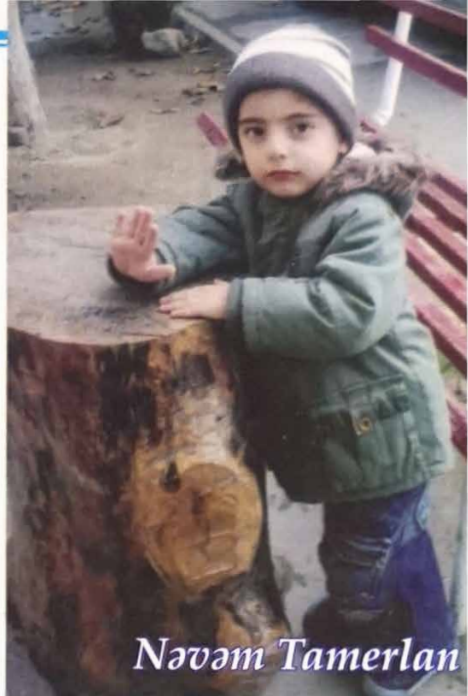
Balasının
adı quzu,
Yalar onu
xoşlar düzü.
İsti saxlar
qışda yunu.
Soyuqdan çox
qorar onu.
Hər ildə o
verər bala.
Çobansız o
çəkər bəla.
Çobana it
arxa-dayaq.
Olar sayıq
qalar oyaq.
Yesən əgər
qaymağını
Hiss etməzsən
doymağını.
Yaxşı olar
pendir-lavaş,
Sən həvəslə
yavaş-yavaş
yesən bundan
heç doymazsan.
Əldən yerə
sən qoymazsan.

Qalib nəvə

- Nənə, nənə, ay nənə,
Bir yaxına gəlsənə.
Gör nə günə salmışam,
Bu babanı mən yenə.

Yıxmışam ey, yıxmışam,
Sinəsinə çıxmışam.
Kürəyini yaxşıca
Yerə möhkəm sıxmışam.

Təslim olmur niyə bəs,
Baba olub yaman tərs.
Elə isə indicə,
Verərəm mən ona dər.

Nəvəm Tamerlan

Sakit tutub özünü,
Qəsdən yumdu gözünü.
Eşidəndə babası,
Tamerlanın sözünü.

Sanki yoxdur nəfəsi,
Nə canı var, nə səsi.
Bundan düşdü qorxuya,
Nənənin gül nəvəsi.

O görəndə bu halı,
Dəyişdi çox əhvalı.
Dönüb baxdı nənəyə,
Belə oldu sualı.

- Nə oldu bu babaya?
Tez çıxaraq havaya.
Yoxdur onun hünəri
Güləşməyə, davaya.

- Məhəl qoyma bu işə,
Düşmə, bala, təşvişə.
Adətidir babanın,
Kələk gəlmək həmişə.

Ver aşını, suyunu,
Qutar tez bu oyunu.
Qalib gəlmək istəsən,
Qıdıqla sən bir onu.

Qaşları tez çatıldı,
Yerindən tez atıldı.
Sözün kəsib nənənin,
O, söhbətə qatıldı.

- Dayansana, ay bala,
Əllərini çək dala!..
Belə davam etsəydin,
Öldürmüşdün az qala.

Təslim oldum mən sənə,
Olmasaydı bu nənə
Belə rahat, asanca
Gəlməzdin qalib mənə.

Sıǵal çəkib telinə,
Əlin qoydu belinə.
Dayanıb bir an belə,
Əlin vurdu əlinə.

- Elə isə, ay baba,
Gəl güləşək bir daha.
Qalib indi bilinsin,
Qalmasın bu sabaha.

Tamerlanın nənəsi,
Gördü dəcəl nəvəsi
Lap həddini aşıbdır,
Oldu ona hədəsi.

- İncitmə çox onu bərk,
Bir düşün sən, elə dərk.
Çıxıb gedər o kəndə,
Edər bizi tamam tərək.

Bilirsənmi? Balası,
Orda olsa qalası,
Orda olar Həmidin
Çox istəkli babası.

Əmin oğlu bu Həmid,
Qoçaq, qorxmaz bir igid.
Hamının sevimlisi,
Çox ağıllı və sakit.

Baba onun olacaq,
Yanında o qalacaq.
Hər gün hər nə istəsə,
Çoxlu-çoxlu alacaq.

Nənənin bu sözündən,
Nəvə çıxdı özündən.
Damla-damla göz yaşı
Axdı onun üzündən.

- Razi olmam gedəsən,
Belə bir iş edəsən.
Məni qoyub burada
Sən Basqala gedəsən.

Baxaram mən sözünə,
Ağ olmaram üzünə.
Nə istəsən edərəm,
Hər şeyi düz-düzünə.

Nənə! Eşit, bil sən də,
Əgər getsə o kəndə.
Qoşuluban gedərəm,
Onunla birgə mən də.

Düzəltdi üst-başını,
Sildi gözün yaşını.
Öpdü onun üzündən,
Tumarladı başını.

Baba dedi: - qadası,
Nənənin var xətası.
Səni qoyub burada,
Olarammı atası?

Çox şirindi Suada,
Mən heyranam ona da...
Nə yaxşı siz nəvələr,
Varsınız bu dünyada.

İgidsiniz, nərsiniz,
Həcərsiniz, ərsiniz.
Mənim üçün həyatda
Balsınız, şəkərsiniz.

Baba olmaq necə xoş,
İlham pərim dedi, coş.
Nəvələrə elə hey
Gözəl nəğmə, şeir qoş.

Adaş

Nəvə ilə bu baba
Tez-tez küsüb barışır...
Öcəşməkdə, küsməkdə
bir-biriylə yarışır.

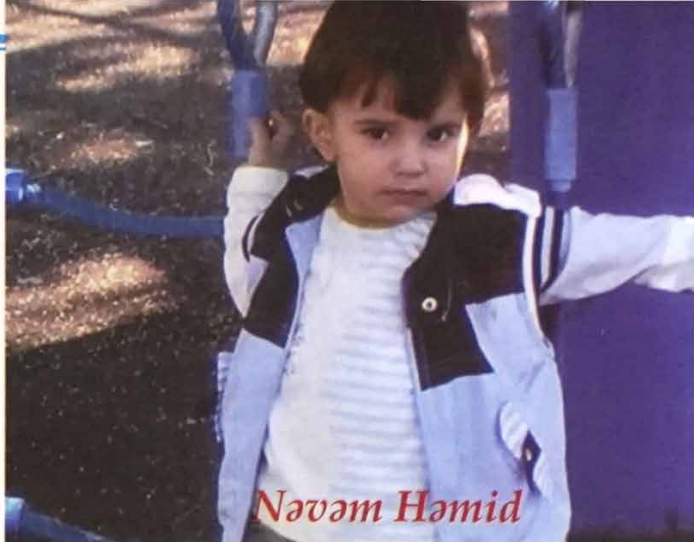
Çox vaxt elə olur ki,
Düz gəlməyir sözləri.
Axırda da hər işi
Ayırd edir özləri.

Hərdən nənə dözməyib,
Bu işlərə qarışır.
Nəvəni çox sevsə də,
O deyindir danışır.

- Nə olar ki, ay bala,
Bir az sakit, dinc otur.
Hədə gəlir nəvəyə,
Babaya irad tutur.

Elə bil ki, onların,
Hər ikisi uşaqdır.
Birisi boyda böyük,
Lap kiçiyi qoçaqdır.

Hamının sevimlisi,
Bacısına qaqaşdır.
Bu nəvə babasıyla
Həm dost, həm də adaşdır.

100 yaşa

Nəvəm Həmidin üç yaşı tamam olması münasibətiylə

Nənə, nəvəyə,
corab toxuyur.
Öpüb üzündən
ona oxuyur.

- Mən qurban olum
Könül görənə.
Belə bir gözəl
Nəvə verənə.

Keçən hər ayın,
ilinə qurban.
O dil-dil ötən
dilinə qurban.

Qaşın qaradır
gözünə qurban.
Bal təki şirin
sözünə qurban.

Lap çox ağıllı,
qoçaq balasan.
Nə olar bir az
sən dinc olasan.

Belə, ay Həmid,
getsən əgər sən.
Bu başımıza
bol turp əkərsən!

Yaxşı başa düş,
anla işi sən.
Üç yaşın oldu,
yekə kişisən.

Çatasan, bala,
boya sən başa.
Arzum budur ki,
xoşbəxt, yüz yaşa.

Çaqqal

Dolanar hər yan düzü,
Boş keçirməz gündüzü.
Gəzərlər dərə, yamac,
Qalmazlar nə də ki, ac.
Edərlər hər gün şikar
Yeyərlər tez nə ki var.
Onlar bütün gecələr,
Elə bilmə dincələr.
Dəstə halda olurlar,
Bir təpəyə dolurlar.
Bu aləmi unudub,
Üzünü göyə tutub,
Bir ağızdan ulaşar.
Səs ətrafa dolaşar.
Xoşa gəlməz sədi bu,
Qorxutmağa qədi bu.
İstərlər onlar yəni,
Xofa salsın düşməni.
Qurdun adı bədnamdır,
Çaqqal da çox yamandır.
Qalmaz qurddan heç dala,
Şübhə etmə çaqqala.

Külək

Bu gün nə yaman,
hey dayanmadan
külək əsirdi,
O tələsirdi.
Kola, ağaca,
düzə, yamaca,
bağça-bağlara,
qarlı dağlara,
ucsuz çöllərə,
uzaq ellərə
bu gün, bu səhər
verirdi xəbər.
Bilirsiz nə var?
Gəlibdir bahar!

***Qırt toyuq**

Bu qara bir qart toyuq
İndi olub qırt toyuq.
Getmək olmur yaxına,
Cürətinə baxın, a!

Vardır çoxlu cücəsi,
Ona oxşar neçəsi.
Qapqaradır, qapqara,
Qaçışirlar gör hara.

Biri minib dalına,
Fərq etməyir halına.
Yem olanda səsləyir
Balaların bəsləyir.

Torpağı çox eşir o,
Dimdikləyir, deşir o.
Eşələnir səhərdən,
Tapır xırda qurd hərdən.

Tutma cücə, amandır,
Bu qırt toyuq yamandır!
Nənə deyir Həmidə.
Harahatdır əmi də...

- Quyuqları gödəklər,
Bu görünən lüməklər
Bax sayları neçədir?
Gələcəkdə beçədir.

Quyruqları uzunlar,
Belələri nə ki var
Agah olsun hərəyə
Bu məxsusdur fərəyə.

Sonra sordu nənəsi:
- Qırt toyuğun cücəsi
Fərədir ya beçədir,
Hər birindən neçədir?
İndi sayın, görüm siz
Düzmü təyin edibsiz?

Bu Həmidlə əmisi
Birgə olub ikisi,
Ayırd etdilər rahat,
Lap tezliklə o saat.

Dəmirçi

Lahıç Baba
dəmirçidir.

Qalay vuran
təmirçidir.

Bilmədiyi
onun iş yox.
O, zəhməti
sevir lap çox.

Hazırcavab,
həm baməzə.
O, bu kəndə
gəlib təzə.

Bizim dama
dəmir vurur.
Günün altda
necə durur?!

Sordu ondan
Gülgəz nənə:
- Günortaya
bişirim nə?

Əl saxlayıb
ona dedi
Zarafatla
bir az ciddi:

- Bax indidən
məndən demək.
Əgər olsa
ətdən yemək.

Canda qüvvə
kefim də saz,
İşlər olar
yaman taraz.

Versən əgər
şordan-mordan,
Gərək çıxıb
gedəm burdan.

İşi atıb
tez yarımçıq
Sizə edim
mən də acıq.

Öz işini
bildi nənə,
Üzün tutub
dedi mənə:

- Atana de
kəssin qazı,
Usta bizdən
olsun razı.

Yemlik

Üz tutdular yamaca,
Yemlik olsa kim aca.
- Kökündə sarı palçıq
Yemlik! Yerdən güc al çıx.
Şən, ucalan bir səslə,
Uşaqlar hey həvəslə
Təkrar-təkrar deyirdi,
Tapanda tez yeyirdi.
Həmid diqqətlə baxır
Qopan yerdən süd axır.
Gəlibdir o şəhərdən,
Olur kənddə o hərdən.
Yemlik, bilmir bu nədir?
Otlə fərqi nədədir?
- Dadına bax bir indi
Gör necə də şirindi!
Səmid dedi Həmidə,
Həmid baxdı Səmidə.
Üzünü aldı kədər,
Donub qaldı bir qədər.
Bəlkə, bu ot ağlayır,
Qopan yeri ağrayır?
Dərdə-qəmə büründü,
Ona belə göründü.

Dülgər Nəsir

Durub tezdən
dülgər Nəsir
Hey əlləşir,
taxta kəsir.

Var hörməti
onun kənddə.
Var əl izi
aynabənddə.

Öz işində
birincidir.
Əl işləri
lap incidir.

Cəlddir, zirək
Göyçək xala.
Bu gün çox iş
görcək xala.

Çox təmizkar
bir arvaddır
Qeybət etmək
ona yaddır.

İşi uyğun
öz adına.
Əhsən! belə
bir qadına.

Çörək yoxdur,
xamır yoğur.
Bişəndə xoş
ətir qoxur.

Təndirə o,
şəl-şax töküb...
Pip yarpaqdan
dolma büküb.

Günortadır
əli əsir.
Demək, acdır
dülğər Nəsir.

Dolma, qatıq,
təzə çörək.
Deyir Nəsir:
- Gətir görək!

Çox iştahla
Nəsir yeyir...
Arvadına:
- Sağ ol! deyir.

Bir piyalə
içir ayran.
Arvadına
baxır heyran.

Sonra durub
aram-aram
Öz işinə
edir davam.

Şəkər dayı

Qurtum-qurtum
isti çayı
qəndsiz içir
Səməd dayı.

İstidir çox
bu çay qaynar.
Belə içsən
ağız yanar.

İsti çaya
salıb meyl,
Bunu içmək
asan deyil!

Çox çay içdi,
etdi söhbət.
Sonra durub
getdi Səməd.

Həmid sordu
lap astadan
Yaxınlaşıb
o atadan.

- Bu şəkərsiz
qaynar çayı
necə içir
Səməd dayı?

- İçmək olmaz
qaynar, isti!
Sağlamlığa,
cana pisdi.

O, xəstədir,
olub şəkər.
Yəsə şəkər
zərər çəkər.

İndi bildin
sən, ay bala?
Şəkər olub
ona bəla.

*Basqal
lövhələri*

Dağlar elə bil...

Dağlar elə bil,
bu bizim kəndi
öz balasıtək
basıb köksünə.

Buz təki sərin
bulaqlarıyla
süd verir sanki
öz körpəsinə.

Bəlkə dağların
hörükləridir,
harayla-hayla
bu axan çaylar!

Kəndə gecələr
səs sala-sala
oxuyur layla
bu axan çaylar.

Dağlar döşündə
bu sıx meşələr
çiçək ətirli
xoş nəfəs verir.

Burda insana
yaşamaq üçün,
yaratmaq üçün
çox həvəs verir.

Nə xoşdur baxmaq
uca dağlara;
Başda ağ qara,
döşdə dumana.

Sanki bürünüb
ipək paltara.
Gəlirsən hərdən
belə gümana.

Bəlkə, dağların
lap təpəsindən
bir əlçim bulud
qopub, sürüşüb.

Kənddə qızların,
O gözəllərin
olub kəlağay
başına düşüb.

Basqal

Qurdtəpəsindən
kəndə yol gedir.
Baxan hər kəsi
o, valeh edir.

Çox da maraqlı
kəndin yaşıdır.
Hamıya tanış
Qalabaşıdır.

Burdan görünür
öndə "qalalar",
Yaşıl meşələr,
həm də talalar.

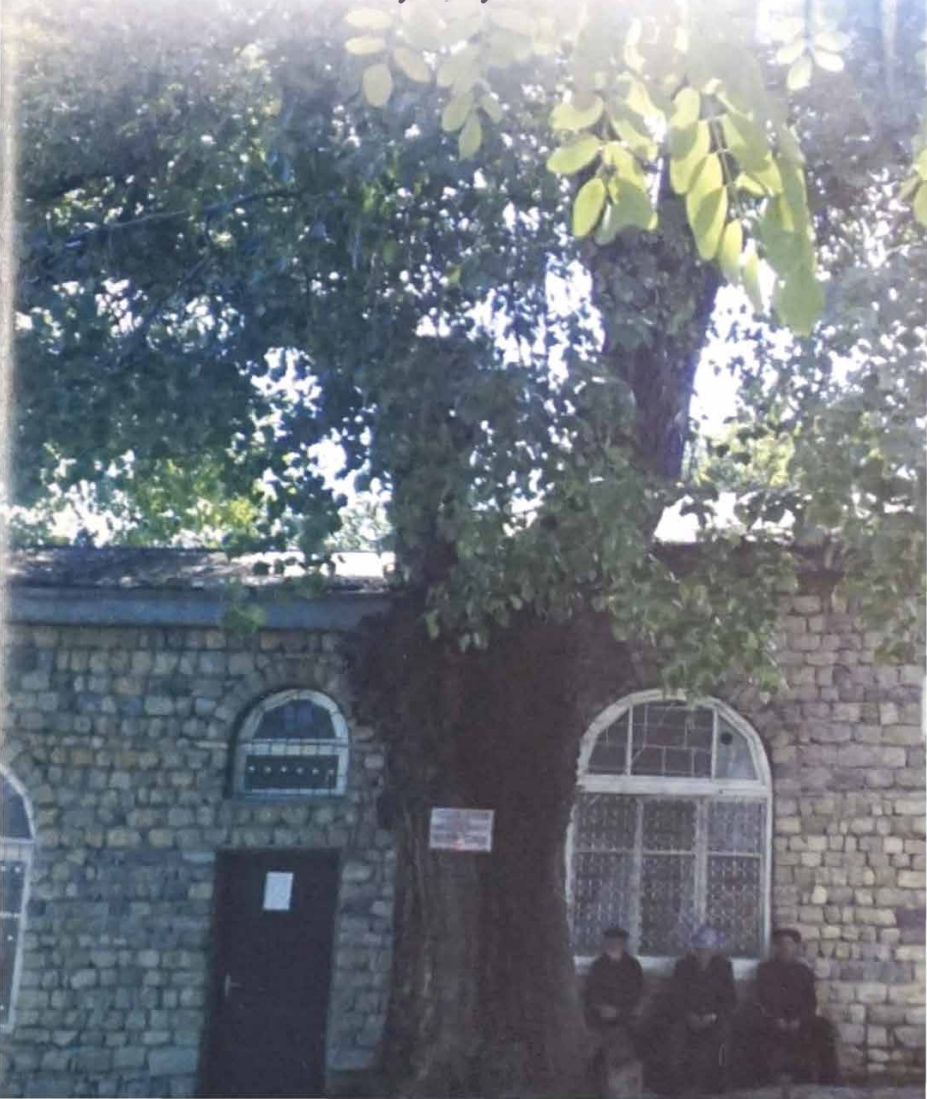
Göyə ucalır
böyük bir çinar.
Min illər ötüb,
hələ də yaşar.

Bu kənd salınıb
ağılla, başla,
Çox sıx döşənib
küçələr daşla.

Altda kürələr
bənd olub bir-bir.
Necə bənd olub?
kimsə də bilmir.

Ortada qədim,
bir tək hamam var.
Qucaq odunla
bir kənd yuyunar.

Havası təmiz,
şirindir suyu.
Yayda istidə
rahat yat, uyu.

Yaz mənzərəsi

Ara-sıra
külək əsər
xəfif, sakit
hər yaz, səhər.
Ağaclarda
çiçək üşər,
ləçəkləri yerə düşər.
Üstü tamam
lap dolubdur.
Yaşıl otlar
ağ olubdur.
Döşənibdir
yer xalıtək,
Hər yan çəmən,
ala-bəzək.
Vəcdə gəlib
olub duyuyq,
hey oxuyur qaratoyuq.
Dayanmadan
ötür dil-dil,
Sanki olub
o da bülbul.
Yamsılayır
gündüz, gecə
O, quşları
gör bir necə.
Bu görünən
dar bir cığır,

əyri-üyrü
dikə çıxır.
Bu təpədən
bax yuxarı.
Sən arxada
dağa sarı.
Dərələri
çox sıx meşə
güllü, gözəl,
yaşıl döşə.
Qayaları
tamam çılpaq,
başında var
qardan papaq.

Sirdir

Bağçalı-bağlı
bu bizim kəndin
arxası uca,
möhtəşəm dağdır.
Döşü gül-çiçək,
otlar yamyaşıl,
həmişə başı
qardan dümağdır.
Qarşıda Sayad,
sağda Əmrəki,
bu dağlar sanki
pələngdir, şirdir.
Uzanıb baxır
əllərim üstə,
qoruyur kəndi
niyə, bu sirrdir.

Olar lal

Görürsənmi o diki?
Bu bir dağdır – Əmrəki.
Qırılmayan meşəsi
Nəfəs verir hələ ki.

Sayad dağı, bu dağda,
Dayanıbdır o sağda.
Kəndə olub gözətçi,
Keşik çəkir hər çağda.

Sən bir bax ha həvəsə,
Quşlar verib səs-səsə.
Onların bu nəğməsi
Ləzzət verir hər kəsə.

Nə gözəldir səfası,
Məst edər çox havası.
Burda olan otların
Dərlərə var dəvası.

Olmaz burda heç xəstə,
Güllərdən tut sən dəstə.
Bura Allaha yaxın,
Nə istərsən sən istə.

Kəndin Qalabaşı var,
Mindən çox lap yaşı var.
Xəbər verən illərdən
Hər addımda daşı var.

Nə gözəldir bu Basqal!
Sən ilham al, burda qal.
Onu gəlib görənlər
Heyran qalar, olar lal.

Basqal

Ona istək var məndə,
Vurulmuşam bu kəndə.
Torpağına, daşına
Canı qurban bu bəndə.

Qibləm mənim Basqaldır,
Bura gözəl mahaldır.
Xeyli vaxt uzaqdayam,
Görün, halım nə haldır?

Aləm vurğun Basqala,
Niyə yoxdur bəs qala?
Hər görəndə ürəyim
Partlayacaq az qala.

Hər tərəfi dağdı, dağ,
Dağın başı ağdı, ağ.
Basqalda bir çinar var,
Min ildir ki, sağdı, sağ.

Ömrüm, günüm, həm ayım
Son anda sən harayım.
Qalan ömrü gəlibən
Qoynunda mən yaşayım.

Ot üstə şəh incidir,
Vətən məndən incidir.
Basqala yoxdu diqqət,
Bu qəlbimi incidir.

Göydə şimşək çaxılır,
Sanki dünya dağılır.
Buluddan hey aramsız
Elə bil süd sağılır.

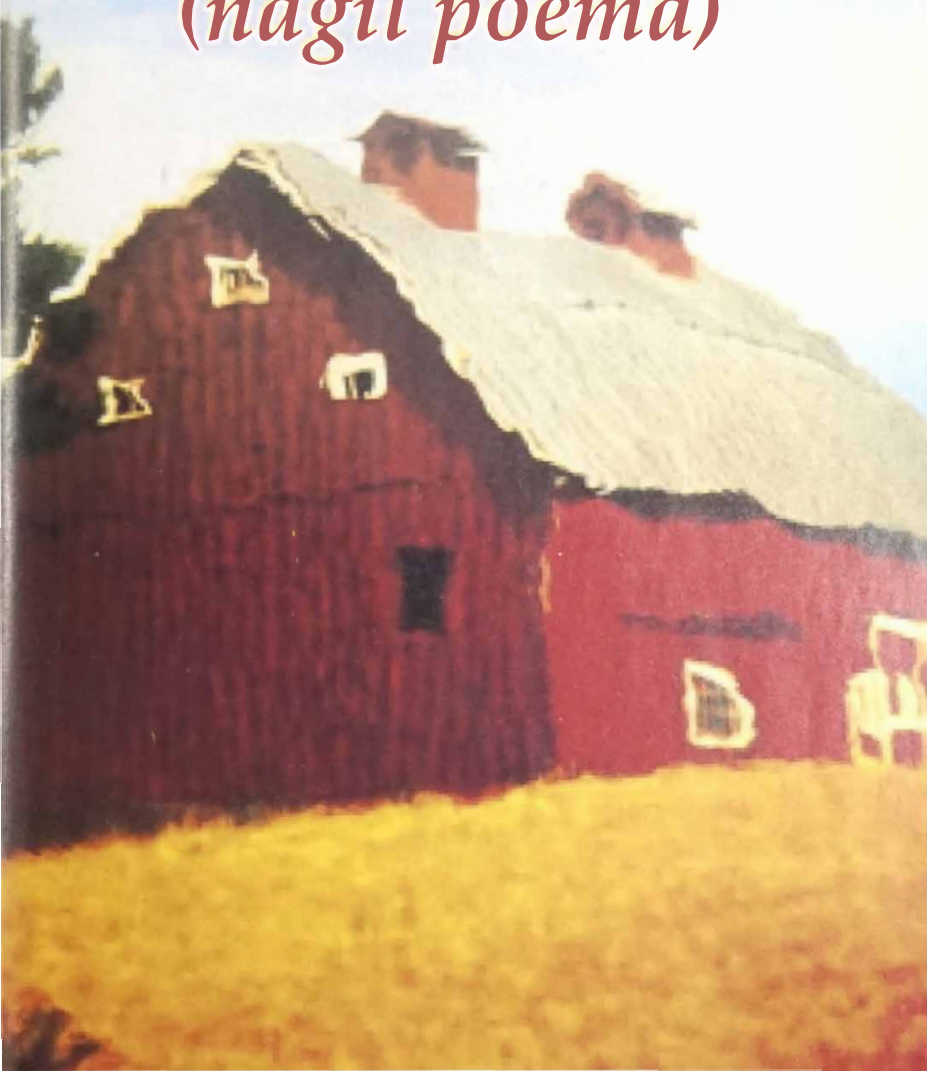
Hər axşam, hey hər səhər
Sərin-sərin meh əsər.
Burda yaşasan əgər,
Bilməzsən qəm, nə kədər.

Bu kəndmi, ya şəhərdir?
Dağ belində yəhərdir.
Ulduzları yaman çox,
Gecələri səhərdir.

Çoxdur yaşın, qocasan,
Qəlbimdə sən ucasan.
Olanları unudub
Bəlkə, məni qucasan.

Günah

(nağıl poema)

Günah

Var xeyli sayda
 çəməndə atlar.
Biri-biriylə
 yanaşı otlar.
Hərdən başını
 qaldırır ayğır,
Yanında olan
 madyana baxır.
Gəlib ayğırın
 xoşuna madyan.
İstəyir olsun
 ona dost, həyan.
O şahə qalxıb
 tez-tez kişnəyir,
Yanlayıb onu
 öpüb dişləyir.
Çevrilib madyan
 təpik atardı,
O çox sürətlə
 qaçar, qutardı.
Beləcə, ayğır
 onu qovardı.
Madyansa hərdən
 cana doyardı.
Qəlbinə yatmır
 ayğır onun heç.
Deyir özünə
 - başqa birin seç.

Ayğırı sevmir
nədənsə madyan.
Hər dəfə ona
söyləyir hədyan.
Günlər beləcə
tez ötdü, keçdi.
Ayğırın cəhdi
hədərdi, heçdi.
Axır ki bunu
düşdü gec başa.
Bu qədər səyi
Gedibdir boşa.
Qutardı, bitdi
bu işin sonu.
Görmədi madyan
bir daha onu.

Madyan özünü
aparır ağır.
Görünür sakit,
hamıya fağır.
Çəməndə olan
çox ayğır atlar
Elçi düşdülər
madyana onlar.
Elə hər dəfə
o rədd edirdi.
Sonra da onlar
çıxıb gedirdi.
Madyanı atlar

tez yanladılar.
Daha dözməyib,
 çox danladılar:
- Gizlətmə bizdən,
 söylə sirrini.
Özünə yoldaş
 seç, sev birini.
Gəl bir qərara,
 olma sən avam.
Nə qədər belə
 edəcək davam?
Təkidlə ondan
 deyib sordular.
Gətirib təngə,
 yaman yordular.
Artıq bildilər
 onun rəyini...
Madyan eşşəyin
 sevib nəyini?
O ki, unutqan,
 həm də nadandır.
Bilməz yaxşılıq,
 nə də qanandır.
Bu işə onlar
 qaldılar məəttəl.
İstədilər ki,
 olsunlar əngəl.
Hərə bir ağız
 eşşəyi söydü,
Ayaqlarını

çox yerə döydü.
Gördülər madyan
olduqca tərsdir.
Öyüd-nəsihət
ona əbəsdir.
Yalnız eşşəyi
sevir o yaman.
Bu bir nəsilə
təhqirdir, aman!
Abrını onun
büküb sərdilər.
Qəzəblə, kinlə
üz döndərdilər.
Qaldı kənarda
tək-tənha madyan.
Zülmət göründü
ona dörd bir yan.
Əvvəlcə gəldi
səs qırıq-qırıq.
Sonra eşitdi
möhkəm anqırıq.
Dönüb arxada
eşşəyi gördü,
Buna ürəkdən
sevinib güldü.
İndi nə xoşbəxt,
nə gözəl andı.
Madyan özünü
bəxtəvər sandı.
Eşşək şadlanıb

təpik atırdı,
Madyansa ona
çox naz satırdı.
Bu gün eşşəyə
lap oldu yaxın.
İndi bu işə,
qismətə baxın.

Görünmür eşşək
artıq həftədir.
Görən o hansı
bir tərəfdədir?..
Unutdu eşşək,
madyanı atdı,
Bir başqa yerdə
tövlədə yatdı.
İndi arpası,
samanı boldu.
Eşşəyə bura
bir cənnət oldu...
Artıq həftələr,
keçsə də aylar,
Onu hər yanda
axtarar, haylar.
Amma eşşəkdən
yoxdur bir xəbər.
Yəqin başına
gəlibdir xətər.
Madyan xəlvətdə
hey ağlayırdı,

Ölmüş bilibən
yas saxlayırdı.

Aylar tez ötdü,
vaxt tamam oldu.

At deyil, qara
qatır doğuldu.

Əvvəlcə madyan
onu yaladı.

Necə də gözəl,
qəşəng baladı!

Gözləri iri,
bu ki maraldı.

Heç səsi çıxmır,
bəlkə, o laldı?

- Yox, yox danışır,
olma narahat!

Verdi təsəlli
özünə bu at.

İndi o xoşbəxt
özünü sanır.

Göylərdə, sanki,
özünü anır...

Xoş arzularla
yaşayır madyan.

Böyüyür bala,
boy atır hər an.

Dəyişib onun
tamam görkəmi.

Yoxdur madyanın
kədəri, qəmi...
O nə eşşəkdir,
nə də ki atdır.
Anlamır heç nə,
bu işə matdır.
Eşşəkdən böyük,
atdan kiçikdir.
Niyə hamıdan
o, çox incikdir?
Nədən bu bala
oxşamır ata?
Bəzən də edir
o, hərdən xəta.
Nə dayçalarla
yanaşı otlar,
Nə qoduqların
oynuna qatılar.
Hamıdan qaçır,
o, tənha gəzir.
Bu həyat onu
sıxır, çox əzir.
Heç nəyə onda
yox az da maraq,
Otlar çəməndə
hamıdan uzaq.
Tapmır özünə
nə oxşar bir tay.
Səs vermir səsə,
yoxdur ona hay.

Atası eşşək,
anası atdır.
Bəs niyə burda
hamıya yaddır?
O lap az yeyib,
çox işləyəndir.
Qudurmaz heç vaxt,
nə dişləyəndir.

Batıbdır qüssəyə,
həm də ki qəmə..
Ona agahdır
hər şey, sən demə.
Madyanın günü
yaman qaradır,
Bu fikir ona
dərddir, yaradır.
Balası qatır
almayacaq kam,
O bu dünyadan
gedəcək nakam.
Nədir günahı
yazıq balanın.
Yoxdur əlacı
bu dərd-bəlanın.
Sevib-sevilmək
yaddır qatıra.
O, qadir deyil
nəsil artır.
Anladı madyan

o səhv edibdir.
Qanmaz eşşəyə
ərə gedibdir.
O, buna görə
hər şeyi atıb,
Bəlkə də, elə
günaha batıb.

Kitabın içindəkilər

Ön söz	3
--------------	---

Ümüd

<i>Al canımı</i>	6
<i>Həsrətim</i>	8
<i>Hünərlərə səsləyirdi</i>	9
<i>Yetər</i>	10
<i>Xoşbəxt olar</i>	11
<i>Anadır</i>	12
<i>Bacılar</i>	13
<i>Ay qız</i>	15
<i>Gələrsiz bizə</i>	16
<i>Sədaqətin var</i>	17
<i>Mələk</i>	18
<i>Xatirə</i>	19
<i>Baxışlar</i>	20
<i>Borcum</i>	21
<i>Bacı</i>	22
<i>Həvəs ver</i>	23
<i>Bir də belə</i>	24
<i>Pisləri tap, ara</i>	25
<i>Dəyərmə</i>	27
<i>Sevindir məni</i>	28
<i>Ölü dəniz</i>	29
<i>Üz olsun</i>	31
<i>Səy etmə</i>	33
<i>Sən demə</i>	34
<i>Ata etməz xata</i>	36
<i>Öyünmə</i>	37
<i>Kədər</i>	38
<i>Ümid</i>	39

<i>Edək alqış</i>	<i>41</i>
<i>Eyləmə</i>	<i>43</i>
<i>Nə qədər dözmək olar</i>	<i>44</i>
<i>Dözdü bu üz</i>	<i>46</i>
<i>Düzün danış</i>	<i>47</i>
<i>Qazan</i>	<i>48</i>
<i>Deməsinlər</i>	<i>49</i>
<i>Yar gözlərdə</i>	<i>50</i>
<i>Necə üzdür</i>	<i>52</i>
<i>Fərəh</i>	<i>53</i>
<i>Son qoy</i>	<i>54</i>
<i>Dayı canı</i>	<i>55</i>
<i>Düşün bir az</i>	<i>56</i>
<i>Utancaq oğlan</i>	<i>59</i>
<i>Nə yaxşı ki... ..</i>	<i>60</i>
<i>Bir daha mən deməyim</i>	<i>63</i>
<i>Elə hey axtarışda... ..</i>	<i>65</i>

Vuruluram yavaş-yavaş

<i>Gözal</i>	<i>68</i>
<i>Dedilər</i>	<i>69</i>
<i>Azərbaycandan əziz</i>	<i>70</i>
<i>Sən özgəsən</i>	<i>71</i>
<i>Razı ol</i>	<i>72</i>
<i>Vuruluram yavaş-yavaş</i>	<i>73</i>
<i>Tuş gəlmişəm sehrinə</i>	<i>74</i>
<i>Gərək hər gün diləm mən</i>	<i>75</i>
<i>İstəməm</i>	<i>76</i>
<i>Günü cənnətdə keçir</i>	<i>77</i>

Fərənin rədd cavabı

<i>Fərənin rədd cavabı</i>	<i>80</i>
<i>İtə yaraşır</i>	<i>82</i>

Donjuan	84
Fəxri ad	85
Alar müəfəfat	86

Höcət adam

Höcət adam	88
Qarınqulu	90
Özündən razı	91
Fatı	92
Meysiz keçən, ötən hər gün	94
Evlən, bala, evlən	96
Ay "bərekallah"	97

Yarasa

İstəkdə təkdir	100
İlanlar	101
Arılar	102
Eşşək	103
Yarasa	104
Canavar	105
Balıq	106
At çapan qız	107
Qoyun	108
Qalib nəvə	109
Adaş	114
100 yaşa	115
Çaqqal	117
Külək	118
*Qırt toyuq	119
Dəmirçi	121
Yemlik	123
Dülgər Nəsir	124
Şəkər dayı	126

Basqal lövhələri

<i>Dağlar elə bil...</i>	130
<i>Basqal</i>	132
<i>Yaz mənzərəsi</i>	134
<i>Sirdir</i>	136
<i>Olar lal</i>	137
<i>Basqal</i>	139

nağıl poema

<i>Günah</i>	142
--------------	-----

Vaqif Əliyev
(Əliyev Vaqif Soltan oğlu)

“Dağlar elə bil...”

Mətbəənin direktoru: **Elvar Ləzgiyev**

Dizayner: **Əli Fərzəliyev**

Korrektorlar:

İsmayıl Basqallı, Bəybala Babayev

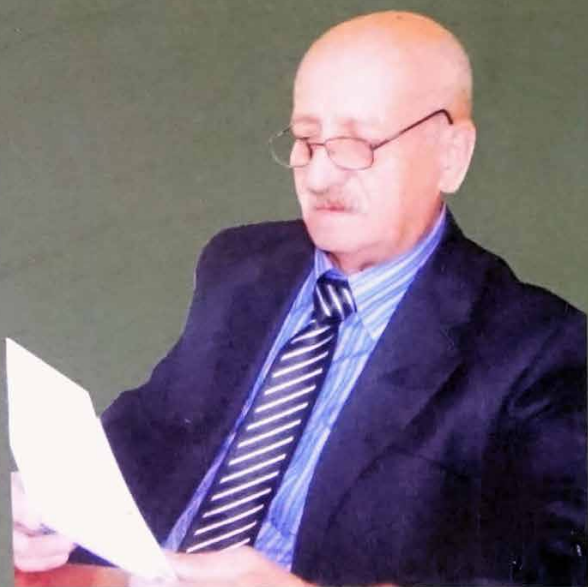
Yığılmağa verilmişdir: 12.08.2011

Çapa imzalanmışdır: 15.09.2011

Kağız formatı: 84x108 1/32

Çap vərəqi:5

Tiraj: 200

Əliyev Vəqif Soltan oğlu

1947-ci ildə İsmayıllı rayonunun Basqal qəsəbəsində anadan olmuşdur. 1970-ci ildə Bakı şəhərində Xalq Təsərrüfatı İnstitutunu bitirərək, iqtisadçı ixtisasına yiyələnmişdir.

V.Əliyev şeir yazmağa gənclik illərində başlamış və şeirləri bir neçə rayon qəzetlərində dərc olunmuşdur. O, uzun illər rəhbər işlərdə çalışdığı üçün şeir yazmağa fasilə vermişdir.

O, 2002-ci ildə ailəsi ilə birlikdə İsrailin Təl-Əviv şəhərinə köçmüş və burda yaradıcılıqla məşğul olmağa başlamış, yazdığı şeirlər “Qafqaz” qəzetində və “Mirvari” almanaxında dərc olunmuşdur.

V.Əliyev 2011-ci ildən İsrail Yazıçılar İttifaqının üzvüdür. 3 övladı və 3 nəvəsi var.